جنتي سيند

ساده حيدرخيل

Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

زه خو ځکه په سُجود یمه په ځان کې
چې خبر دې له وجود یمه په ځان کې

ستا وصال مې امتیاز د پیدا ښت دی
بس په دې ټکي مسعود یمه په ځان کې

نیمګړتیاوې مې په ګوتو نه پټېږي
پوهېدلی په کمبود یمه په ځان کې

یو صوفي بل مې مُلا په چاربندو کړو
ستا د شان هسې نَمود یمه په ځان کې

که بنده ساده د رب ومه نو بیا خو
زه له هر څه نه بهبود یمه په ځان کې.

۱۳۹۰/۰۵/۲۰
یوولسم پېښمنی / حیدرآباد / خوست

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

چا کـه ومانـه پیغـام د محمـد (ص)
نـو حاصـل یـې کـړو انعـام د محمـد (ص)

خدایه ! تـه یې کړې پـه خوب کې را حضـور
چې کـلام مـې شـي کـلام د محمـد (ص)

که څوک غواړي چې روغ تېر شي پر صراط
گـام دې کېـږدي خـو پـر گـام د محمـد (ص)

دا غـزل دی رهنمـا د هـر سـړي
چې مـې ولیکـه پـه نـام د محمـد (ص)

کـه څـوک تمـه د بخشـش لـري سـاده
نـو کـوي دې احتـرام د محمـد (ص).

۱۳۸۴/۰۹/۲۷
حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د وسپنې له زړونو ایېنې جوړوم زه
د شیخ که اجازه وي میخانې جوړوم زه

د ښکلیو د مخونو مې تل کړې تلاوت
له تورو تورو سترګو یې تسپې جوړوم زه

د ترږو لاړویو چې پرې جوړه وي دمه
د ژوند په لویه دښته کې چېنې جوړوم زه

په غوږ کې یې ویلي راته پټ دي انا الحق
د مینې له منصوره فلسفې جوړوم زه

په زغرده خولګۍ غواړم له هغې ځنې ساده
تر څو پورې به چل ول او پلمې جوړوم زه.

۱۳۸۴/۰۹/۰۸
حیدآرباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د هجر لویه شپه ده اسویلی مې حولې ته راعی
څه ستړی ستړی کېږمه زړگی مې خولې ته راغی

چې سترگې د بڼولاندې ساقي کړلې راپورته
په خوله مې گوتې کېښولې غورزی مې خولې ته راغی

د سوي زړه حالات مې ورلېږل چې لږ خو راشي
ربیار مې رابللو خو لالی مې خولې ته راغی

د ښکلو له ستمه مې فریاد کله منلو
خو کله چې ستي شومه زگروی مې خولې ته راغی

لا تېرې د خزان سپېرې سېلۍ نه وې ملگرو
ساده ورته حیران یمه سپرلی مې خولې ته راغی.

۱۳۸۴/۰۹/۰۸
حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

يار مې د مينې په حبرو باندې رورېدی کړمه
لکه ماشوم يې په شکرو باندې رورېدی کړمه

فکر مې نه وي رانه وشي چې عادت مې نه شي
رقيب د ځان سره په غورو باندې رورېدی کړمه

ته وکړې مې تشه شوه ورځم چې راته ډکه يې کړي
د هرېې بې وخته په گورگورو باندې رورېدی کړمه

سپينه وينا د هر سړي په وړاندې خوند راکوي
خدای(ج) زورور په زورورو باندې رورېدی کړمه

د پاکې مينې د بېلتون شيبې اوږدې وي ساده
په نيمو شپو کې يې سندرو باندې رورېدی کړمه.

۱۳۸۴/۰۹/۲۷
حيدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د چا له سترګو نه ګنا څاڅېږي
د چا له سترګو نه حيا څاڅېږي

څه به صفت د هغې مخ کومه
شيدې خو پرېږده ترې رڼا څاڅېږي

زخم د زړه مې پرون وګنډلو
لکه زړه کوټه نن بيا څاڅېږي

شونډې يې سل واره تر شاتو خوږې
له نرمې ژبې يې رښتيا څاڅېږي

شکر په دې ساده چې ووري پر دوی
د دوی له مخه هم پر تا څاڅېږي.

۱۳۸۴/۱۰/۲۰
دلوی اختر لومړۍ ورځ ،حيدرآباد.

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

لـــړ پـــه حبـــره پوهـــول پکـــار دي
د وخت رِندو تـه ځو غـزل پکـار دي

د زړونو هار دې که پکار وي نو بیا
مـوږ تـه تارونـه د اوربـل پکـار دي

بې روحه نه یوو د لاشونو پـه شـان
څـــه بـــد لول خـــو د ازل پکـــار دي

خلک غرقېږي د پیسو په سیند کې
د خوبولـــو ویښـــول پکـــار دي

د یـار نامـه چې اخیسـتلی نـه شـو
پـه دې حـالاتـو هـم ژړل پکـار دي

ویـــره لـــه نرخـــه د وتـــو ده ســـاده
کنـه لـه کلـي نـه وتـل پکـار دي.

۱۳۸۴/۱۰/۲۴
حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ګورمه هنداره کړلېچونو کې
وینم دې نګاره کړلېچونو کې

اېخوا دېخوا تلی نه شم له ویرې نه
ناست یمه له ډاره کړلېچونو کې

زور د مزلونو مې اوبه اوبه
لړې یم له ښاره کړلېچونو کې

یار د محبت د غرونو شا ته دی
اوږې ځکه لاره کړلېچونو کې

خلاص به دې ساده له غمه نه شي بیا
پام کوه سالاره کړلېچونو کې.

۱۳۸۴/۱۰/۲۷
حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د حـــان د پېژنـــدلو وسـيله ورســره نشـــته
د بيـــا ژونـــدي کېـــدلو عقيـــده ورســـره نشـــته

مـنم چـې د زړګـي خونــه يـې تشــه تـوره نــه ده
شيطان ورسره شته خو پرېښـته ورسره نشـته

زاهـد لــه ميکـدې ځنـې راووتـو روان شـو
حيـران ورتـه پـه دې يمـه پيالـه ورسـره نشـته

د ژوند د اخيستلو طريقـه يـې ده پـه لاس کـې
د ژونـــد د ورکولـــو طريقـــه ورســـره نشـــته

په قهر د ساده په مخکې تېر شوې خورقيبه !
نصيب دې زورور دی چې لېنده ورسره نشـته.

۱۳۸۴/۱۱/۱۲
حيدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

دومـــره پوهېږمـــه چـــې نـــه پـــوهېږ
ځکـــه ژاړېږمـــه چـــې نـــه پـــوهېږ

پـــه دې پوهېږمـــه چـــې نـــه پـــوهېږ
ولـــې غږېږمـــه چـــې نـــه پـــوهېږ

ځوانه ځوانۍ کې د بوډا غوندې يم
دې تـــه ځوربږمـــه چـــې نـــه پـــوهېږم

د ځـــان پـــه اړه تـــرې پوښـــتنه كـــوم
څـــه لـــه شـــرمېږمه چـــې نـــه پـــوهېږ

لا چـــې معلومـــه راتـــه نـــه ده ســـاده
لا بـــه ســـترېږمه چـــې نـــه پـــوهېږم.

۱۳۸۴/۰۱/۱۵
حيدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ستا په سترګو کې ښکاريږي د زړه کاڼي
ته به وايې ترې نه ښه دي د غره کاڼي

ما ګلاب درته د مينې په نوم راوړ!
تا په لاس کې دي اخيستي په څه کاڼي؟

نه دوستي نه دوښمني راته پکار ده
نه زړګي له چا نه غواړمه، نه کاڼي

ګرانه ياره اجازه د بوسې راکړه
چې په مينه دې نن ښکل کړم د وره کاڼي

چا چې نوم د محبت دلته اخيستي
لګېدلي يې پر سر د پنځه کاڼي

د هجران له سخته غمه ساده ژاړم
ما خوړلي پر ټټر دي د ده کاڼي.

۱۳۸۴/۰۳/۱۱
حيدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ارمانونه مې ډوبېږي په اوبو کې
لکه لوټې اوبه کېږي په اوبو کې

بې له هجره په وصال کې مرګ د مينې
ګل ته ګوره چې تويېږي په اوبو کې

د ناپوهو په مجلس کې مې شعرونه
ماشومان دي چې مړه کېږي په اوبو کې

اننګې يې په چينه کې ورښکاره شول
ځراغونه هم بلېږي په اوبو کې

ستا په خنګ کې ساده هسې رنګ خوشال وي
لکه شولې چې ستربږي په اوبو کې.

۱۳۸۵/۰۳/۱۵
حيدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

هېره شوې مې د ستورو شاعري ده
اوس راپاتې تش د تورو شاعري ده

د ښکلا ملکې زړونه په زور یوړل
بس په برخه د کمزورو شاعري ده

د دوښمن کوپړۍ یې راوړې په خورجین کې
څه باتوره د باتورو شاعري ده

د ژوندون په تېرولو کې ولاړ دي
رټه[1] شوې له سرزورو شاعري ده

د ابلیس په پله روان دي ساده ګوره
څه بدرنګه د مغرورو شاعري ده.

۱۳۸۵/۰۳/۲۱
حیدرآباد

(۱) رټه: سخته، ورانه، مشکله، خرابه.

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ناصحه وار وکـــه د یـــار ســـره خبـــره کـــوم
لـــړ انتظـــار وکـــه د یـــار ســـره خبـــره کـــوم

زمـوږ پـه منځ کې د دیـوال پـه شانې مـه رادرومـه
لـــرې شـــه لار وکـــه د یـــار ســـره خبـــره کـــوم

مینـه د یـار هـم د خـدای(ج) مینـه ده خبـر یـې کنـه
پـــه دې اقـــرار وکـــه د یـــار ســـره خبـــره کـــوم

د دهـر غمـه ! لـږ مـې خپلـې زنـدګۍ تـه پرېـږده
شـــپه پـــه بـــازار وکـــه د یـــار ســـره خبـــره کـــوم

لـه مـا سـاده سـړي نـه څـه غـواړې ریبـاره ورشـه
غـــږ پـــه اغیـــار وکـــه د یـــار ســـره خبـــره کـــوم.

۱۳۸۵/۰۳/۲۲
حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

اشتیاق چې ډېر سېوا شي
لېونتوب ترې نه پیدا شي

انتها د مینې دا ده
چې مجنون پکې لیلا شي

هر عاشق لکه ماشوم وي
په ژړا کې په خندا شي

راشه غوټه مې غوړې کړه
که څه حق دې پرې ادا شي

خوږ اشنا خو د ساده دی
خو ساده که د اشنا شي.

۱۳۸۵/۰۴/۰۲
حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

زړه مې داسې له دلبره رنا اخلي
لکه ستورې چې له لمره رنا اخلي

له آدمه تر دې دمه جينۍ ګوره
کمه نه ده خو له نره رنا اخلي

د ساقي زړګی چېنه له نوره ډکه
ميخوران يې له نظره رنا اخلي

په اوبو کې يې سپوږمۍ لامبو وهينه
مين ځکه له ګودره رنا اخلي

د جانان د رانه مخ په تصور کې
ساده تل له خپل هنره رنا اخلي.

۱۳۸۵/۰۴/۰۲
حيدرآباد

د مازديګر په تمه ناست يمه زه
ستا د نظر په تمه ناست يمه زه

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

چې د حالاتو سمندر شولو مست
د قلندر په تمه ناست يمه زه

يوه بوسه راکړه په بيه د سر
د دې کوثر په تمه ناست يمه زه

چې د دوښمن پر اوږو واړوي جغ
د داسې نر په تمه ناست يمه زه

اخېر به رسمه زړګي ته د يار
د خپل هنر په تمه ناست يمه زه

ريبار به راشي څه به راوړي ساده
د پيغمبر په تمه ناست يمه زه.

۱۳۸۵/۰۴/۲۸
حيدرآباد

ځان به څنګه سره ګلاب ته رسومه؟
دا پوښتنه به څواب ته رسومه

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

زړه مې سپین شو د دنیا له ډېره غمه
دغه ستوری به مهتاب ته رسومه

د ضمیر په پاچاهۍ کې مې فکرونه
په سندرو انقلاب ته رسومه

په ډیوه کې به د زړه وینې هم توی کړم
شپه د هجر به افتاب ته رسومه

وچې وچې د ساده د نظر شونډې
ستا د ښکلې مخ کتاب ته رسومه.

۱۳۸۵/۰۴/۲۸
حیدرآباد

مینه کوي مګر دلبر نه لري
په دغه کار کې پیغمبر نه لري

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ایله چې زړه ورباندې حوړ شي د چا
دومره په سترګو کې اثر نه لري

په هره شپه پسې سحر وي ضرور
زموږ شپه ولې سحر نه لري

دا برکت د پرمختګ دی زموږ !
ژړې جومات پېغلې ګودر نه لري

شیطان بې غمه پکې ګرځي آزاد
د چا د زړه کلا چې ور نه لري

مزل په سمه ورته ګران شي بیخي
د عشق په لار کې چې رهبر نه لري

سرې به کړی لا پخوا وی الوت
له دغې چمه خو وزر نه لري

لو مړی به جام د محبت وي د دوی
هلته چې ځوک پر اوږو سر نه لري

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ژړا رادرومې د پاچا پر احوال[1]
دا سې پاچا دی چې عسکر نه لري

اغيار ملګری د رقيب دی ساده
د آيينې شا ته جوهر نه لري.

۱۳۸۵/۰۴/۲۹
حيدرآباد

(۱) :په دې وختونو کې د کرزي ساتونکي عسکر هم بهرنيان و.

چې مې تا ته کله هيله شي ملګريه !
هغه هيله مې نهيله شي ملګريه !

هر بې کيلې[1] که په کيله کې داخل شي
د ژوند چارې به په کيله شي ملګريه !

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ته چې حه کړې واړه ښه کړې واړه ښه کړې
خو گیله راته طحویله شي ملگریه !

ثوک د مینې بدل نه غواړي له چا نه
یاري ورانه له بدیله شي ملگریه !

د کعبې د ورانولو په نیت راشي
خو نیمگړې یې له فیله شي ملگریه !

د ساده له زړه نه، نه وځې خبر شه
فاصله که په زر میله شي ملگریه !

۱۳۸۵/۰۴/۳۰
حیدرآباد

(۱) کیله: زموږ په لهجه کې لیکې_کرښې ته وایې.

ستا د سترگو میکدې ته سړی لاړشي
لکه هو بهو کعبې ته سړی لاړشي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

تـا منـي سـبا بـه تـا تـه هـم در د رومـي
خدا يـه ځنگـه بُتخـانې تـه سـړی لاړشـي

که د سرو زرو محل کې يې ژوندون وي
خـو اخېـر بـه هـد يرې تـه سـړی لاړشـي

د دنيـا وفـا دې خپلـه کـړي ور يـاده
چـې د مـړي جنـازې تـه سـړی لاړشـي

د جانـان پـه يـادولو سـاده گـوره
هـد يرې يـا جېلخـانې تـه سـړی لاړشـي.

۱۳۸۵/۰۴/۳۷
حيدرآباد

پر اتـه پکـې د راز يـوه خبـره ده جانانـه
د سـوي زړگـي چيغـه مـې سـندره ده جانانـه

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

نه دم دی نه تعویز او نه بندۍ د کوم کوډ کړ ده
په غاړه مې د ستا د نامې زغره ده جانانه

بقا د خپلې مینې به مدام له خدایه غواړو
زمانه ډېره کوډګره جادوګره ده جانانه

ایله راته په سترګو کې مسکی مسکی شه
رقیب را سره کړې سخته غوره ده جانانه

دنیا به ستا له مخه ساده وګوري په ځان کې
راځه چې آیینه یې بې جوهره ده جانانه.

۱۳۸۵/۰۵/۰۴
څړبنی / خوست

د بې نیازه یار له وجې یم بې نیازه
ستا په ناز باندې پوهېږمه غمازه

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د یو حو شېبو لپاره به هم ورک شې؟
که تر مرګ به را سره یې سوزګدازه!

دا خو ستا د لېونۍ مینې اثر دی
په هر ځای کې چې لګیا ومه بې سازه

که هر څو دې پټوم کله پټېږي
ولې ولې څرګندېږي پټه رازه

زړه مې ستا له ډېره غمه مرغزی شو
د پرهر خوله یې نیولې مدام وازه

خپل منزل ته په هوا ساده روان دی
هم په ویښه هم په خوب کې بې پروازه.

۱۳۸۵/۰۵/۰۴
د صاحب ګل فرهاد هجره / کتټا سري کلی / خوست.

زه په هېږم چې مین د ستا درویش دی
خو زړګی یې په تحفه کې درته پېش دی

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

تا چې ستر دې ګړې را پورته رقیب راغی
خدای(ج) دې خیر کړي د ازل د برخو وېش دی

له دانې نه سر د ونې را څرګند شو
را وتلی یې له ځمکې څڅه نېش[1] دی

زه به خود وم په مینو کې وتلی
چې په ښکلو باندې تېر د هغې شېش[2] دی

د ساده اشنا ته ورشه اې ریباره !
ورته وایه چې په سوچ کې دې همېش دی.

۱۳۸۵/۰۵/۴
حیدرآباد

(۱) اصل لیکنې ښه یې په ښین سره (نېښ) ده خو د قافیې دا ړتیا له مخې په پورتنۍ بڼه لیکل شوی؛ هیله ده چې د لوستونکو به ورته پام شي.
(۲) شېش: زموږ د لهجې ویوکی دی چې دغه ماناوې لري؛ جرت، روب او دبدبه.

په څه کار پسې مې تلی د زړه باز دی
له ګوګله مې وتلی د زړه باز دی

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د دنیا لـو مې یـې پښـې وزر مـات کـړې
لـه هـر چـا یـې چـې نیـولی د زړه بـازدی

سـتا د حسـن د مرغیـو لارې ځـارې
پـه هـوا کـې دربـدلی د زړه بـازدی

چې په کار کې دې پکار نه شي ملګریـه !
بیـا دې ځـه لـره سـاتلی د زړه بـازدی

د مقصـد عنقـا بـه ژر سـاده تـه راوړي
تـر اسـمانه یـې ختلـی د زړه بـازدی.

۱۳۸۵/۰۵/۰۹
حیدرآباد

د مینـې پـه خبـره بانـدې ژر سـړی پـوهېږي
جانـان چې مـرور شـي پـه دې هـر سـړی پـوهېږي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د زرو په مثال دی زړه خوندي ساته په زړه کې
د زرو په قیمت باندې زرګر سره پوهېږي

د رازو نیاز خبره هر سړي ته د یار مه کړه
د مینې په رازونو پیغمبر سړی پوهېږي

د وخت په سمندر پسې یې راولئ مستي کړي
په دې ډول کارونو قلندر سړی پوهېږي

د فن د نېرنګۍ به مې تایید پخپله وکړي
ایله بیله که لشکي په هنر سړی پوهېږي

د ښځې په کارونو کې د ښځې پوهه ډېره
د نر سړي په کار کې ساده نر سړی پوهېږي.

۱۳۸۵/۰۵/۱۰
حیدرآباد

نن مې هر یو د اروا پر اوږو بار دی
که رقیب دی که غماز دی که اغیار دی

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

هم په دا به يې سوري زړه دي دوربين شي
چې خوړلی يې په زړه د مينې خار دی

ستا له سترګو نه مې واړه لرې باسي
که مې کور دی که مې کلی که مې ښار دی

د مجاز و حقيقت ته حيرانېږم
په انکار کې يې راغلی پټ اقرار دی

اوس په خلکو کې د ستا په نوم يادېږي
ستا ساده د ستا ساده دی د ستا يار دی.

۱۳۸۵/۰۵/۱۰
حيدرآباد

په هر دم کې اشارې راکوې ته
کله ورځې کله شپې راکوې ته

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

زه به هم شمه له دوه جهانه تېر
که د شونډو دوې پيالې راکوې ته

چې راوګورې او به شمه او به
مخ چې واړوې لمبې راکوې ته

په وړوکي دنياګۍ کې مې د زړه
لويې لويې ننداري راکوې ته

پکې وينمه رڼا رڼا رڼا
چې د اوښکو څو ډېوې راکوې ته

په يو شعر کې وي رانغښتې د ساده
که کتاب د فلسفې راکوې ته.

۱۳۸۵/۰۵/۱۱
حيدرآباد

ستا د سترګو له ساقيه قربانېږم
اشاره وکړه لاليه قربانېږم

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

هر سهار له مرګه بیرته راژوندی شم
هر ماښام له ماښامیه قربانېږم

د ستا نوم چې راته واخلي پسې تښتم
له جینۍ او له ژړګیه قربانېږم

د وصال په سببونو کې حساب دي
له ګودره له منګیه قربانېږم

بوی د زلفو رنګ د شونډو یې اخیستی
له ګلونو له سپرلیه قربانېږم

ستا په مینه کې غمی د سلیمان شو
د ساده زړه له غمیه قربانېږم.

۱۳۸۵/۰۵/۱۳
حیدرآباد

نشه نشه د مینې بنګې نشته
سپینه غړۍ د هغې دنګې نشته

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

لکه څواني د یار چې خدای(ج) ته رسي
ونې به وي خو دومره دنګې نشته

هره جینۍ د خپل عاشق معشوقه
زما په فکر کې بدرنګې نشته

کېسې د یار دي چې رقیب ته یې کړم
زما خبرو کې خودرنګې نشته

دا خو دستور دی چې سړی شي ملنګ!
ګنې نو چاوې؟ چې ملنګې نشته؟

لکه شاعر یې چې له خدایه غواړي
دلته ساده نو دومره چنګې نشته.

۱۳۸۵/۰۲/۰۷
حیدرآباد

چې ستا په یاد باندې لګیا شي زړګی
له خپله ځانه هم وریا شي زړګی

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

کله ساقي کله ملا شي زړګی
کله مین کله اشنا شي زړګی

لکه په خوب کې چې الوت وکړي څوک
ستا په لېدو مې په هوا شي زړګی

د ستا د سترګو تصور کې اشنا
له ډېرې مینې په ګدا شي زړګی

باران چې ووري ځمکه مینځي ساده
په ډېرو اوښکو هم صفا شي زړګی.

۱۳۸۵/۰۲/۱۷
حیدرآباد

کله زه شي کله ته شي کله دی شي
دا نازونه د یار کله سړی وړی شي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د بېلتون له سحته عمه سرې کوره
يا ملنګ شي يا شاعر يا لېونی شي

بيا د غره سوری کول ورته اسان وي
چې په زړه باندې سرې سوری شي

کلی کور به سرې پرېږدي لرې لرې
خو ملګرو څوک جانان کله پرېښوی شي

په دې کار کې هېڅ ريا د رشتې نشته
پردی خپل شي خپل په مينه کې پردی شي

دا نرۍ تنکۍ غوټۍ د سره ګلاب ده
خو په لاس کې د ساده غريب ازغی شي.

۱۳۸۵/۰۲/۲۲
حيدرآباد

چې اشنا زما ترخنګ نه وي ملګرو !
هغه ورځ د ورځ په رنګ نه وي ملګرو !

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

په روح زړه د عاشقۍ حبرې نه شي
چې خوړلي يې خدنګ نه وي ملګرو !

مخ د يار به مخامخ پکې ښکار نږي
که هنداره د چا زنګ نه وي ملګرو !

بې تاثيره به له شعره پاتې نه شي
په سينه کې يې که سنګ نه وي ملګرو !

د ساده په ځبر به پاتې وي په لار کې
په کوم چا کې چې غورځنګ نه وي ملګرو !

۱۳۸۵/۰۲/۲۹
دوه سرکه - حيدرخېل ـ خوست.

ستا د راتلو په انتظار کې ګوښې ناست يم زه
لکه ملنګ په لويه لار کې ګوښې ناست يم زه

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ژوند د بازار عوندې په را کړه ورکړه کرم وي، څو
پرته له تا د ژوند بازار کې ګوښی ناست یمه زه

د ګل پر پاڼه د شبنم سترګی څلورشوې څلور
د ارمانونو په ګلزار کې ګوښی ناست یمه زه

زما د زړه په آیینه کې به یې مخ ته کتل
نن یې په کلي او دیار کې ګوښی ناست یمه زه

د شا شهید د نادرخان تپې په خوا کې ساده
د څو یارانو په بنډار کې ګوښی ناست نمه زه.

۱۳۸۵/۰۷/۲۷
۲۷م پېشمنی/د شاه شهید زیارت ترڅنګ/ کابل.

د ګل ګوزار مې هم پېرزو نه شي په تا جانانه
اظهار د مینې رانه پاتې دی په دا جانانه

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ته حو پوهېږې چې رقیب عماز بیدار وي مدام
د گلـــو وږم شـــه رادومـــه پـــه هـــوا جانانـــه

د محبت رازونه پټ ساتلی نه شي هېڅوک
پـروا یـې مـه کـړه کـه خبـره شـي دنیـا جانانـه

راځه چې غره ته شو په منډه منډه منډه روان
تـــوپیر ورک شـــوی د روا و نـــاروا جانانـــه

ساده لـه ډېرې رنگینـۍ نـه ساده شوی دی بیـا
د ستا پـه نوم باندې سندرې وایې بیـا جانانـه.

۱۳۸۵/۰۸/۰۵
حیدرآباد

لـه خپـل ځانـه پـه هجـرت کـې یـم جانانـه
سـتـا د سـترگو مملکـت کـې یـم جانانـه

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

نور له هر څه نه ازاد يمه څو تا ته
بندي شوی په حاجت کې يم جانانه

نه د مال په څه خبره باندې اړ يم
نه د ژوند په ضرورت کې يم جانانه

ستا د عشق په توره مړ او نه ژوندی يم
نه ولاړ نه په رحلت کې يم جانانه

ما ساده درسره بوځه چې آزاد شم
د صورت په ايسارت کې يم جانانه.

۱۳۸۵/۰۹/۱۷
حيدرآباد

تا ته درو ګورم نظر او به کړم
ژوند مې د مينې پر ګودر او به کړم

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

اخېر له چا نه ګیله وکړي سړی
د سپیني واورې غونډې لمر اوبه کړم

تندې اخیستې د پردیو کلتور
زه به کابل که پېښور اوبه کړم

باران باران شه راورېږه پر ما
چې د ارمان پټې مې ژر اوبه کړم

پرېږده چې ورک شم د وریځې غونډې
پرېږده چې تږی سمندر اوبه کړم

که لږ مې پرېږدي رنګینۍ ته ساده
درسته نړۍ به په هنر اوبه کړم.

۱۳۸۵/۰۹/۲۲
حیدرآباد

تاوان لرمه مګر سود نه لرم
لا واکمني په خپل وجود نه لرم

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ستا د نظر کموالی دې پر دی اشنا
پرته له دې نه بل کمبود نه لرم

ژوندون په کلي کې بیا ثله کوم
د قام لپاره چې بهبود نه لرم

زما سینه به هم کېندلې وی چا
شکر چې غر نه یم زمرود نه لرم

کانې د تېن د غره[1] ترې ښه دی ساده
تندی که یار ته په سُجود نه لرم.

۱۳۸۵/۰۹/۲۲
حیدرآباد

(۱) تېن : یو غر نو مېږي چې زموږ د کلي شمال لورته پروت دی.

که خاندېږم که ژاړېږم خو سوزېږ
د ډېوې غوندې بلېږم خو سوزېږ

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ځه د یح په ښه واورمه حو یح شوم
که په اور باندې بدلېږم خو زېږ

ژوند په څنګ کې د سپوږمۍ او ستورو نه شي
ځم د لمر خوا ته ورځېږم خو سوزېږم

لکه پاڼه په وجود پورې دې ښخ یم
ستا له تنه چې بېلېږم خو سوزېږم

ما وې ژوند په سادتوب کې دی ساده شه
ورځ تر بلې ساده کېږم خو سوزېږم.

۱۳۸۵/۰۹/۲۷
حیدرآباد

اور د محبت خو بې لوګیه وي
ځکه چې بې ګازه بې لرګیه وي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ښکلي چې پرېمان زموږ په چم کې دي
خلک به همدا سې بې زړ ګيه وي

ستړی به د حضر(ع) په شان ګرځي بيا[1]
ژوند که تر قيامته بې مرګيه وي

سولو ته يې بيا خلک په تبرو وهي
ونې چې بې سيوري بې پورګيه وي

مينه يې ساده درسره وګڼه
شات يې که درکړې له منګيه وي.

۱۳۸۵/۰۹/۲۷
حيدرآباد

(۱) : وايي چې حضر(ع) يو چا ته د خپل اوږده ژوند په اړه د ستړيا خبره کړې وه، په پورته بيت کې همدې خبرې ته اشاره شوې ده.

روان د ځان په ګوښې لاريمه زه
د ملايکو نه هوښيار يمه زه

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د ستا د مخ په لمبو سوی لوی
د ستا د شونډو هم حقدار یمه زه

په سپینه ورځ د ستورو شمېر کومه
خلک دې وایي چې وزګار یمه زه

سودا چې وکړمه نو بېرته به ځم
دلته راغلی له بل ښار یمه زه

کله تیاره کله رڼا وي ساده
په دغو لوموکې اېسار یمه زه.

۱۳۸۵/۱۰/۲
حیدرآباد

چې پرون مې دی لېدلی نن مې هېر دی !
نو ارمان مې د لېدلو ولې ډېر دی؟

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ستا د حسن اندازه ده ډېره کرانه
نه په ناف دی نه په تول او نه په شمېر دی

د ارمان پوره کولو چل یې هم زده
خیر دی خیر دی که د زړه په ورلو شېر دی

څوک افتاب شي څوک مهتاب او څوک شهاب شي
دغه من دی دغه پاو دی هغه سېر دی

ستا په نام دی له خپل کوره راوتلی
ستا په مینه کې ساده له هر څه تېر دی.

۱۳۸۵/۱۰/۱۰
حیدرآباد

ستا په اراده کې یم جانانه زه
پټ په دې پرده کې یم جانانه زه

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د رحمـــه لـــه تـــا ســـره چلـــر وهـــم
ناسـت کـه پـه کوټـه کـې يـم جانانـه زه

ستـا د مـخ لـه وړانـګو څخـه وړانګـه يـم
ســتا پـــه رابطـــه کـــې يـــم جانانـــه زه

اې خـوا لـه دېـوالـه څـه شـی نـه ويـنم
څــومره پــه خطــره کــې يــم جانانــه زه !

ورک رانـه پـه ځان کې شـوې حيـران يمـه
تـــا وې پـــه ســـاده کـــې يـم جانانـــه زه.

۱۳۸۵/۱۰/۱۳
حيدرآباد

د ګلــو کــر کــې ازغــي خپلــه کېــږي
کــر د مــالي پــه خوښــه کلــه کېــږي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

زه له ګیله کوم ځپه چې نه شي
خواږه اشنا گیله له خپله کېږي

د امتحان په غتو غتو کانو
د یار تلل د ژوند په تله کېږي

ډار مې له تکې تورې شپې نه، نه شي
ډار مې د ستا له تور اوربله کېږي

مینه چې سر ته رسېدلی نه شي
ساده جانانه نو بیا ځله کېږي.

۱۳۸۵/۱۰/۱۳
حیدرآباد

نه راځي په ژبه چې اول نه وي په زړه کې
داسې شی څو نشته چې مې تل نه وي په زړه کې

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

څوک به پېژندنه بیا د گل په څه شي وکړي
خپل که کوم صفت د کوم یو گل نه وي په زړه کې

میاشتې ته ختل به څه ممکن په هغه وخت وي
پورته که اول گوره ختل نه وي په زړه کې

یار چې مخامخ په مخه راشي ځمکه گوري
تېټ کاته بیا ولې کړي که غل نه وي په زړه کې

ژوند د ساده توب کوي هوښیار راته ښکارېږي
هسې که ساده چېرته پاگل نه وي په زړه کې.

۱۳۸۵/۱۰/۲۸
حیدرآباد

لگولی مې د زنې لاندې لاس دی
ارمانونه اندېښنې دي او وسواس دی

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

زه بــه حــود ورپســې وینــې عورحومــه
چې اغوستی یې د سره گلاب لباس دی

ستا خویونه هم په ځان کې راوستی شم
ستا له حسنه مې چې شوی اقتباس دی

د پاچــا پــه ملاتــړ کــې ملنگــانو
هر وخت کړی گران وطن ته التماس دی

ســتا ســاده پــاده نظــر زمــا پــه زړه کــې
پیــدا کــړی د رنگونــو انعکــاس دی.

۱۳۸۵/۱۱/۰۱
خیدرآباد

د هغــو بــه څــه هنــر نــه وي پــه زړه کــې
چې له "تا" نه یې خطر نه وي په زړه کې

پــه گنــاه کــې هــم ثــواب وي کلــه کلــه
خو مطلب چې د چا شر نه وي په زړه کې

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د صـــورت عـــړي پـــه ګـــډوډو ســـر وي
چې پـه ځـان د چا بـاور نـه وي پـه زړه کې
بـې خطـره بـه ابلـيس پکـې ګرځيـږي
کـه حضـور د پـاک اکبـر نـه وي پـه زړه کـې
نـو بيـا څنګـه لـه بېـديا نـه ورتـه راشـي؟
د شـيـانو چې "خبـر" نـه وي پـه زړه کـې !
نـر لـه ښـځې څخـه څـوک شي جـوړولی؟
چې پخپلـه سـړی نـر نـه وي پـه زړه کـې

د لبـاس پـه سـادتوب کـې څـه مانـا ده؟
هـر سـاده چې قلنـدر نـه وي پـه زړه کـې !

۱۳۸۵/۱۱/۱۱
حيدرآباد

چې پـه زړه کې پټ تصـوير پـه سترګو راشـي
سـتا د حسـن يـو تفسـير پـه سـترګو راشـي

عقلـه تـه هـم بـې لـه عشـقه پـوره نـه يـې
لــه پاچـا سـره وزيـر پـه ســترګو راشــي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د راتلونکې او د تېر فکر پیدا کړي
چې د لمر سپوږمۍ تغییر په سترګو راشي

د شعور په مرسته ګرځه د زړه بازه !
له کړیو نه زنځیر په سترګو راشي

چې ساده له خوبه ویښ شم یار ته ورشم
د لېدلي خوب تعبیر په سترګو راشي.

۱۳۸۵/۱۱/۲۲
حیدرآباد

وار د کلي که د ښار و نیمه شپه وه
د ړانده راکېتې ګوزار و نیمه شپه وه

ښایي ګنده د دسمال یې خلاصه شوي
د بنګړیو شرنګهار و نیمه شپه وه

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ولـئ مـه ولـئ نـارې وې پـه هرلـوري
غـل پخپلـه څوکـدار و نیمـه شـپه وه

یـو ناڅاپـه ټکـه راغلـه لـه اسـمانه
د بـوډا پـر کـور بمبـار و نیمـه شـپه وه

یـو جانـان پـه میکـده کـې بـل سـاده و
یو ساقي او بل میخوار و نیمه شپه وه.

۱۳۸۵/۱۲/۰۲
حیدرآباد

ثنگـه بـه پـه ثنـګ کـې د حبیـب نـه وي؟
چـا کـې چـې بخـرى د تخریـب نـه وي !

پتـــه د مـــین بـــه ثنگـــه ولګـــي؟
لاره کـې چـې خـار نـه وي رقیـب نـه وي !

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ژوند به هم د مړو ژوندو په منځ کې وي
چېرته چې اصول نه وي ترتيب نه وي

غم به د ولس له منځه وباسي
غم که په چارواکو کې د جيب نه وي

خدای(ج) که دا خانان هم دا سې وپايي
ځنګ کې که د خان سره غريب نه وي

مه وايه هېڅ ته ناروغي ساده
څو دې چې موندلی خپل طبيب نه وي.

۱۳۸۵/۱۲/۰۸
حيدرآباد

په نيمه شپه کې ستا د غم توره چورلکه راځي
د زړه پر کور مې راتاوېږي ژړا ځکه راځي

چې سترګه وخېږي، سباشي، په خپل کار پسې ځم
چې سترګه ډوبه شي، ماښام شي، اوربلکه راځي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

زه چې په زړه کې حومره وېره هم لـه زبې لـرم
باور په خدای(ج)، کـه دومـره وېره لـه ټوپکـه راځي

په کومـه ورځ کـه د جانـان سـره یو ځـای شـمه زه
پـه هغـه ورځ بـه پـه لاس ببرتـه زمـا ورکـه راځي

په دې نیمګړې دنیا داسې ژوندون تېر کړه ساده
چې پرېښتې دې جنازې تـه لـه فلکـه راځي.

۱۳۸۵/۱۲/۱۱
حیدرآباد

ستا د عشق په کومـه سیمه کې روان یم؟
چې خبر نـه پـه پـري نـه پـه انسـان یم!

ځان ویجاړ راتـه ښکاریږي په خپل ځان کې
کـه د تـن(۱) د غـره پـه پیڅـه کې ودان یم

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ستا د ښــو تلـي بــه ښــکل د ړمــه زه حــاوري
ســتا تــر شــونډو بــه رســېږمه پېــزوان يــم

پـــه ســـندرو پـــه اتـــڼ يمـــه راغلـــی
غبرږ دې پرانېزه چې ستړی يم ستومان يم

نــه پــوهېږم چــې زه څــه ومــه بيــا څــه شــوم
نــه ســاده يــم نــه اغيــار او نــه جانــان يــم.

۱۳۸۵/۱۲/۲۸
حيدرآباد

(۱) تڼ: زموږ د کلي شمال ته پروت يو غر نومېږي.

خبـــرې نـــه کـــوي د قـــال پـــه ژبـــه
راســـره مينـــه کـــړي د حـــال پـــه ژبـــه

حسـن پـه هـر ځـای کـې مظهـر دی د عشـق
جـــلال غږېـــږي د جمـــال پـــه ژبـــه

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

حـود بـه نـارې لـلـه منصـور وهـې بيـا
د عشـــق خبـــره ده محـــال پـــه ژبـــه

فكـــر بـــه ډېـــر كـــوې، پـــوهېږي دلتـــه
د يـــار د كلـــي هـــر دېـــوال پـــه ژبـــه

نـه بـه نفـرت او نـه بـه جنـگ وی سـاده
كـــه پوهېـــدی مـــې كلېـــوال پـــه ژبـــه.

۱۳۸۵/۱۲
حيدآرباد

پـه يـو نظـر دولـس چېنـې وباسـي
د زړه لـــه تلـــه انډېښـــنې وباســـي

هـــوا چـــې ښـــه وي گناهونـــه كـــوي
چـې پـړک د تنـدر شـي تـوبې وباسـي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

امن امان به ورته وایوو په څه؟
حالات مو اوس هم جنازې وباسي

زموږ هېواد لکه ویشتلی مارغه
څوک یې غړې څوک یې بڼې وباسي

خدای(ج) دې له ځینو ځینو ساته ساده
سړی اخیر له ګوزارې وباسي.

۱۳۸۲/۰۱/۰۹
حیدرآباد

ولې راته ځیر دی د ژوندي په څېر؟
څه عجب تصویر دی د ژوندي په څېر؟

فکر د فنکار به یې په تن کې وي
بُت کې چې تاثیر دی د ژوندي په څېر

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

عقل عشق شعور سره تړلي دي
جوړ تري نه زنځیر دی د ژوندي په څېر

بیا به په تیارو کې نه ورکېږمه
زړه کې مې تنویر دی د ژوندي په څېر

ستا له دبدبې نه د ساده وجود
مړ دی که زهیر دی د ژوندي په څېر.

۱۳۸۲/۰۱/۱۳
حیدرآباد

باشعوره بااحساسه لېوني وي
کوم سړي چې ستا له لاسه لېوني وي

ما چې غوښتو لېونتوب مطلب مې دا و
ما وې خلاص به له وسواسه لېوني وي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ساقي راعی د پښتون په باب یې ووې
بې شرابو بې ګېلاسه لېوني وي

د رنګونو په لباس کې وي نغښتی
په ظاهر که بې لباسه لېوني وي

سل کتابه د مُلا یې وي په زړه کې
ساده خلاص له اقتباسه لېوني وي.

۱۳۸۲/۰۲/۲۵
حیدرآباد

ستا راتګ زما په ګټه تمامېږي
پروا نشته که مې څټه تمامېږي

نن دې وخت دی چې د پوهې څراغ بل کړې
د رڼا سپینه سکروټه تمامېږي
د پاچا د خزانو پشانې ګوره
د زړه زور مې تل په پټه تمامېږي
د حالاتو اژدها راپسې راغله

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

نه په چيغه[۱] نه په ستهٔ[۲] تمامېږي
خپل وطن کې مو ځولۍ نيولې بل ته
دا کيسه خو ډېره غټه تمامېږي
ستا په غم کې د مين متې کږې شوې
زور د ونې هم په ستهٔ[۳] تمامېږي

د ساده د عمر تېلو ته حيران يم
بې ډېوې او بې ډبوته تمامېږي.

۱۳۸۲/۰۳/ ۰۸
حيدرآباد

(۱) چيغه: په څه پېښه پسې ناڅاپي او سملاسي د خلکو دا سې لښکر وتل چې ډول، ډول تېره پڅه ورسره وي.
(۲) ستهٔ: يو څه له منځه وړل، د يوې کورنۍ له منځه وړل.
(۳) ستهٔ: د ونې تنه.

مجاز له منځه لاړ شي حقيقت پکې پيدا شي
بوسه چې ترې نه واخلم کرامت پکې پيدا شي

ښکلا ته که د سر په سترګو ګورې نو خبر شه
د زړه په سترګو ګوره چې جنت پکې پيدا شي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

تصویر پکښې د یار د مخ پوره کله ځایږي
هنداره چې وړه وي نو حیرت پکې پیدا شي

پړاو د سرېتوب ته یې لاړ هر مزل وي پاتې
د ښکلو په لېدلو چې شهوت پکې پیدا شي

اخیر به انا الحق ناره ساده په چیغه وکړي
چې تا ته درنږدې شي ستا صفت پکې پیدا شي.

۱۳۸۲/۰۳/۱۰
حیدرآباد

د یار غم ته که د غره غوندې زړګی شي
خو اخیر له درده وژاړي نری شي

بې له مینې لکه ژوی خلور بولی
چې د مینې شرک یې ووهي سړی شي
زه به خود وایم د یار پر ځای چې زه یم
دی به خود وایې زما پر ځای چې دی شي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ستا د سترګو فکر راشي بې اختیاره
که خبره مې په خوله کې وي غورزی شي

له فتنو نه چې پناه غواړي په ژوند کې
یا شاعر شي یا ملنګ یا لېونی شي

چې د دین سلیماني یې نه وي ورک شه
که د سرو زرو په ګوتي کې غمی شي

عاشقان به لکه بوی درپسې ګرځي
که ساده د ستا په څنګو کې ببری شي.

۱۲/ ۰۳/ ۱۳۸۲
حیدرآباد

د مزدور د لاس تناکې هم ګوهر دي
بټ لرونکي ته کناکې(۱) هم ګوهر دي

لېوني او لېوني سره پوهېږي
که کېسې کوي کاواکې هم ګوهر دي

چې مسکی شي د یار شونډې غوټۍ ګل شي
چې خاموش وي مُهرلاکې هم ګوهر دي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د سپین مخ په میکده کې ښکلې سترګې
هم قاصدې هم خوستیاکې[2] هم ګوهر دي

نه پوهېږم د ساده دغه سندرې!
هم ساده دي هم ټُلپاکې[3] هم ګوهر دي.

۱۳۸۲/۰۳/۲۲
حیدرآباد

(۱) کڼاکې: د جوارو هغه دانې چې په بټ کې ګل یا نینې نه شي.
(۲) خوستیاکه، خوسیاکه، خښسیاکه: د خوست په بېلابېلو لهجو کې ابابیل ـ توتکۍ ته وایي.
(۳) تلپاک، جمع تلپکان، مونث تلپاکې ـ ت، په پېش سره: زموږ په لهجه کې معصوم ـ پاک ـ او سوتره ماشوم ته وایي.

نه پوهېږم چې زړګی لرې سېنه کې
که د زړه په نوم لرګی لرې سېنه کې

زه به هم پکې د مینې لمونځ ادا کړم
که د خدای[ج] په نوم په کور ګی لرې سېنه کې

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

په محشر به یې تپوس له یاره وشي
د یار نښه شین لوګی لري سینه کې

د بشر غوښې مدام پکې پخیږي
ځینې خلک وي د بګی لري سینه کې

د ساده د هیلو ونې یې کړې لنډې
د خبرو تبرګی لري سینه کې.

۱۱/ ۰۴/ ۱۳۸۲
حیدرآباد

ستا په محبت کې که وګړی وي
نوم یې له تمامې نړۍ وړی وي

شین لکه مزری په همت اوسي
سر په ګریوانه لکه سرګړی وي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

پښتې لا سونه وتړي په داسې شي
نوم يې چې زنځير او نه هم پړې وي

ناست د تکامل د غره پر څوکه وي
ځان يې په خشاکو حساب کړی وي

پوه يې که ساده په اداګانو شي
سر تر پايه خوږ وي خوږ ږړی وي.

۱۳۸۲/۰۵/۲۴
حيدرآباد

څه چې غواړم هغه نه راکوي ما ته
څه چې نه غواړم هغه راکوي ما ته

کومه شپه به د اسمان فلنګ ته خېژم
کومه شپه به سپينه خوله راکوي ما ته

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د ماشوم په حېر مې زړ سره پحلا کړي
چې خپه شمه خوارېه راکوي ما ته

زه به سر وربانـدې ورکړمـه ريبـاره
کـه پـه لپـه کـې اوبـه راکـوي مـا تـه

بيـا بـه هلـه لـه سـاده کومـه هيلـه
کـه ذمـه د ژوندانـه راکـوي مـا تـه.

۱۳۸۲/۰۲/۰۲
حيدرآباد

سـتا روښـانه مـخ تـه پريښـتې لېـونۍ کېـږي
لـرې تـرې نـه مـه ځـه چې پـه دې لېـونۍ کېـږي

جار دې شم ساقيه نن دې کړې چې څه چل دی
تـه لېـونی کېـږې کـه پيـالې لېـونۍ کېـږي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ځان ته مخامخ شه د هستۍ له هسکه ورځه
شېبه لېونیه ستا تسپې لېونۍ کېږي

شور د بندیوان به د پاچا تر غوږو رسي
شئ به پرې خبر چې زولنې لېونۍ کېږي

پام کوه ساده د خپل قلم سره دې چل کړه
ستا غزل چې واوري زمانې لېونۍ کېږي.

۱۳۸۲/۰۲/۰۲
حیدرآباد

ځه په مکر ځه په مینه راپسې دی
خدایه! خلاص مو کړې بې دینه راپسې دی

د کلتور په شنو رګونو کې مو ګرځي
رانه زبېښي د زړه وینه راپسې دی

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

نه بې تورې نه بې ډاله دی راعلی
نه بې آسه نه بې زینه راپسې دی

هم له ښکته هم له پورته یم په ښنه
یو له روسه بل له چینه راپسې دی

د پاړو هوده یې ماته کړه بې لماز شو
سر یې ویستی له خورجینه راپسې دی

د ساده کېسې ته غوږ شه عېش پرسته
شوکوي دې لونګینه راپسې دی.

د مستۍ د سپند پر غاړه ګوتې راکړه
د ژوندون د مرګي دواړه ګوتې راکړه

راشه راشه امتحان راځنې واخله
ستا چاړه شوه زما غاړه ګوتې راکړه

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د برېښنا غوندې يې ببرته راستنه کړه
هله هله ساه مې لاړه ګوتې راکړه

له دنيا به چېرته لرې سره لاړ شو
سره ګرځو به په شاړه ګوتې راکړه

لاړم لاړم ساده لاړمه غورځېږم
د ښکلا پر غره ولاړه ګوتې راکړه.

۱۳۸۲/۰۲/۱۰
حيدرآباد

نه ادراک او نه مې ځواک و بېګا شپه
تر سهاره زړه خوراک و بېګا شپه

پرې راغلې و اثر د چا د خوی
ونه بوتې هم چالاک و بېګا شپه

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

پر دوښمن مې مسلسل نه و ګوزار
خالي شوی مې تبراک و ببګا شپه

غم د غم د پاسه راغی په ډېر غم
غم د شاه غوندې ټولواک و ببګا شپه

مرګ د امن ور پرانیستی و تیار
ژوند له هر څه خطرناک و ببګا شپه

شوی ټس د چاله لاسه و ساده
پر سرمات د چا مټهاک و ببګا شپه.

۱۳۸۲/۰۲/۱۴
حیدرآباد

وینه چې په جوش کې نه راځي د چا
ژوند به هم په هوش کې نه راځي د چا

ستونزه یې نو څه د پټولو کړې
لوی سړی په پوش کې نه راځي د چا

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

حال د ستورو ګوره، چې خطا نه شې
لمر خو په آغوش کې نه راځي د چا

ځو مره شوې نشه په دې ورو کي غوږ
دا نشه په نوش کې نه راځي د چا

مه کوه نفرت له دې دنيا ځنې
هر يو شی په خوش کې نه راځي د چا

مينه دې ساده له خدايه وغواړې
زړه که په خروش کې نه راځي د چا.

۱۳۸۲/۰۲/۱۵
حيدرآباد

لاره بنده د پرديو د فساد کړه
د خپل ځان له ذاته بنکته اقتصاد کړه

څو به ناست وې د سوال توري ته بې توري
تبر واخله د خليل(ع) غوندې جهاد کړه

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د وجود حاصل به لاره په لاس در کړي
سره جمعه دې په ذهن کې افراد کړه

چې خوشال دې په قبرونو کې اجداد شي
راشه خلاص له دې بلا اُم الِبلاد کړه

که د دې غزل په ټکو دې ځان پوی کړو
د ساده درته دعا ده خدای(ج) دې ښاد کړه.

۱۳۸۲/۰۷/۰۸
حیدرآباد

رڼا یې وخوړله شپې اوږدې شوې
له خپل څادره رانه پښې اوږدې شوې

نن یې په زلفو څه بلا کړې وه
ته وا چې ورو ورو غزېدې اوږدې شوې

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

مــزل د میـنـــيې، پـــه ســندرو کـــوم
گناه مې څه دی که مسرې اوربدې شوې

د چـا لــه لاســه يـې پـرې کېـربې غـړی؟
د چـا پـه لـوري يـې لېندې اوربدې شوې!

کبســـه د هـــوا و يـــاد نـــه وه ســـاده
ريبـار چـې ورغـی کېســې اوربدې شـوې.

۱۳۸۲/۰۹/۱۵
حیدرآباد

پـه دې پلمـه يـې راتـه څـه رنگـين فسـاد راوړی
د تبـر خـولې تـه يـې لمخـی د اقتصـاد راوړی

د يوسفي(ع) حسن سودا ده جانان غلی ناست دی
زړې بـوډۍ هـم پـه ورغـوي کـې جايـداد راوړی

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

بعیر له بمه له ټوپکه یې نورحه را کړي؟
موږ ته د خدای(ج) لپاره کوم سړي امداد راوړی !

د وخت جابردې داسې وګڼي چې دی ښیمه
که په غزل کې مې فرغون یا شداد راوړی

دغې دوران د مشینه رانه مشین کړې ساده
لکه چې دلته یې د کار پر ځای الحاد راوړی.

۱۳۸۲/۱۰/۱۷
حیدرآباد

زه په اور کې ته د باد جامې په غاړه
دلته راغلې د فساد جامې په غاړه

د ژوندون د ضمانت جامې یې ویستې
دي جهان د اقتصاد جامې په غاړه

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د نظر د جنګولو رنګ يې بېل وي
ګني ډېرو د الحاد جامې په غاړه

د کمپيوټر له جنته يې رانيسئ
که کارتون وي د شداد جامې په غاړه

خپل هېواد کې بيا په کومو سترګو ګرځو
د پرديو د هېواد جامې په غاړه

هر سړی له خپلې خولې ساده وبربړي
هر سړي دي د جلاد جامې په غاړه.

۱۳۸۲/۱۰/۲۱
حيدرآباد

هم يې ښه هم يې بوی راپسې راوړ
خپل جنت ته يې بدخوی راپسې راوړ

له کارغه نه مې تپوس د ښکلي وکړ
په وربښمو کې يې زوی راپسې راوړ

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

حان ساتل حو د ادې د شېدو فرض دي
گوره جنگ چې کله دوی راپسې راوړ

د رنجو په څېر به سترگې کړم پرې تورې
که چا خاک د یار د کوی راپسې راوړ

تش له نامه یې چې زړه زما چاودولو
اوس یې ساده دلته روی راپسې راوړ.

۱۳۸۲/۱۰/۲۲
حیدرآباد

له فتنې او له فساده تښتو لرې
له دې نوي اقتصاده تښتو لرې

چارچاپېره د اور لیکه رانه تاو ده
اوس به چېرته له هېواده تښتو لرې
نه د بزم نه د رزم خلي ساتو
له متونه له شمشاده تښتو لرې
که په تېښته مو برې وي خرپ او ترپ دی

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

څو نا پوه يوو چې له باده تښتو لرې
د ريا په رنګ لړلې څو نارې دي
له ارشاده هم له داده تښتو لرې
د قارون په لوري درومو چې دا ولې؟
له منصوره له فرهاده تښتو لرې!

د خدای(ج) څنګ ته ساده دومره نېږدې کېږو
چې هر څو مره له الحاده تښتو لرې.

۱۳۸۲/۱۰/۲۴
حيدرآباد

د مشين په شان چې زړه د چا مشين شي
د ولاړو اوبو کانې شي تکشين شي

د رڼا تياري تپوس به ورنه کېږي
تور و سپين د تورو سپينو به ژر سپين شي

لکه ستا پر څنګل بل جهان ته لاړ شم
بې له تا خوبونه کله پر بالين شي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

په حساب حساب چې ګرځي په حساب وي
په حساب کې به له هر چا اولین شي

د الهام رڼا یې زړه ته نه رادرومي
چې شاعر یې په ځان ختم کړي خودبین شي

ته وا ژوند ساده د ژمي ورځ ده
چې سهار له خوبه پاڅې ماسپښین شي.

۱۳۸۲/۱۰/۲۴
حیدرآباد

په محبت کې به د یاره لپاره وړې ډېرې
په دغه چار کې به پر نس پورې تړې ډېرې

د توکل د تېرې تورې مخه کله وینې
دوی که هر څو مره سولوي راته چاړې ډېرې

د سر د پاسه مو لګېږي هر ګوزار چې کېږي
ړندو حالاتو مو په تن کې کړې مړې ډېرې

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د چا د حسن د عمیو په لټون مینه؟
په تورو غرونو کې ګرځېږې او تورږې ډېرې؟

چور دې لېدلی دی ساده د قیمتي ډېرو
د څه لپاره په شعرونو کې راوړې ډېرې؟

۱۳۸۲/۱۰/۲۷

چې بنسټ یې د حرامو له نسب وي
د قابیل غوندې قاتل او بې ادب وي

د ضمیر لښتی دې سپین کړه هله ژر شه
له دې وجې نه د زړونو اوبه ډب وي
قافله د ژوند روانه وي منزل ته
نه په باد نه په رڼلي او نه په شب وي
د مجاز له ربه کله بیا وېرېږي
چې رښتیني کوم سړی، سړی د رب وي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د مـــین ښـــکلا د زړه لـــه زخمـــه بریښـــي
لکـــه پېغلـــه ډولناکـــه پـــه ســـره لـــب وي
د مـــرداري پـــر ســـر واغ او کـــاغ نـــاري کـــړي
چـــې ســـړی لګیـــا پـــه لهـــو پـــه لغـــب وي

لـــه خپـــل ځانـــه ســـاده داســـې ســـړی جـــوړ کـــړه
چـــې خـــوراک یـــې د جنـــت لـــه ســـینده کـــب وي.

۱۳۸۲/۱۱/۱۷
حیدرآباد

ژونـــد مـــې د حـــالاتو ســـره جـــوړ نـــه دی
دا د پښـــتني جنـــت نچـــوړ نـــه دی

هـــر وختـــې د یـــو د بـــل کمـــی کـــوي
ټـــول عمـــر د ورور پـــه غوښـــو مـــوړ نـــه دی

ځوان چـې وي بې پـوهې راتـه زوړ بریښـي
زوړ مګـر پـه سـپینو وېښـتو زوړ نـه دی

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

تــــوري د قـــران يـــې رانــــه واړول[۱]
لا يــې هــم زړګـــی رابانــدې ســوړ نــه دی

ســتا صــفت ســاده لــه تولــو ښــه وکــړو !
خيــر کــه پــه ادب کــې اميرکــروړ نــه دی.

۱۳۸۲/۱۱/۱۸
حيدرآباد

(۱) : يو شخص ته اشاره ده چې قصداً يې عظيم شان قرآن ناسم ژباړلی و.

مــړ شـــي خــو د يـــار د مينـــې وړ نـــه شـــي !
څنګـــه بـــه بيـــا د اســـې ســـړی پـــړ نـــه شـــي؟

څـــو چـــې د خـــوارۍ پرخـــاورو خـــړ نـــه شـــي
هـــېڅ بـــه پـــر اصـــيلو غـــوړو غـــوړ نـــه شـــي
خولـــــه دې تکـــــه ســـــپينه د زم زم چېنـــــه
زړه مـــې تـــږی تـــږی دی چـــې مـــړ نـــه شـــي
دومـــــره د ډالـــــرو مينـــــه څـــــه مانـــــا
دا خلـــک پـــه بـــل عـــذاب ککـــړ نـــه شـــي
لاس پـــه دعـــا پورتـــه کـــړئ دعـــا کـــوئ
ژونـــد چـــې د ولـــور پـــه شـــانې لـــوړ نـــه شـــي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

پوی یې کړئ رقیب حللو چې پوی دې شي
هسې ورخطا رانه څپېړ نه شي

څم به هره شپه شپه د سپوږمۍ کره
پرې که د حالاتو رانه لېړ نه شي

دومره ورته پته د ځان نه لګي
څو چې د ساده په شانې اړ نه شي.

۱۳۸۲/۱۱/۱۸
حیدرآباد

چې د ستا د مینې وړ شم بیا به درشم
چې کړې د دغې لړ شم بیا به درشم

لا له ځانه هم مخ پورته په هوا یم
بیا که ببرته ته را په ځوړ شم بیا به درشم

که او به شم یا هنداره شم یا ستوری
یا د خاورې غونډې خړ شم بیا به درشم

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د لیلا عوندې مې ټوله زړه ته راعلې
د مجنون په شان به اړ شم بیا به درشم

اوس په رنګ ساده پاده یم لړ مې پرېږده
د رنګونو نه چې لوړ شم بیا به درشم.

۱۳۸۲/۱۱/۲۳

خطا کله له طبعیته داسې کېږي
د سړیو له عادته داسې کېږي

چې ماران راسره مخ شي وښ یې مړه شي
د اشنا له کرامته داسې کېږي
زه پخپله دومره کله ورخطا یم
ستا د سترګو له هیبته داسې کېږي
یو نظر چې سره زر نظره یو کړي
د یو شي له محبته داسې کېږي
لکه زه چې پر سر واخیستم حالاتو

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

په عورو باندې له کرته داسې کېږي
ما وې بیا به درته مینه یاده نه کړم
خو قربان دې سلامته داسې کېږي

څوک به څه ګیله ساده له چا نه وکړي
څه چې کېږي له قدرته داسې کېږي.

۱۳۸۲/۱۱/۲۳
حیدرآباد

له دوو سترګو ځنې پټه پژندنه
د زړه کار دی ډېره غټه پېژندنه

چا ته نه راځي ترکټه پېژندنه
په خوارۍ کېږي په لټه پېژندنه

په ساتنه په پالنه کې یې ژوند دی
که هر څو مره شي سکروټه پېژندنه

د چینجي په څېر یې جرړې خوري په پټه
د وسواس توره ګونګټه پېژندنه

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

بس بې ځنې او بې ځنې به ولاړ وي
چا که ورکړله په ګټه پېژند نه

که لږ ځان ته ساده ځیر شې د ځان پیر شې
ستا په ځېر ده کټه مټه پېژند نه.

۱۳۸۲/۱۱/۲۴
حیدرآباد

نظر د یار چې هېڅ لغزش نه کوي
ولې به اغېز د آتش نه کوي

لوبه د مینې یې بایللي بویه
د زړه لوبغاړی چې ورزش نه کوي

تعمیر د ژوند به ورته څوک کړي تعمیر
له کټه نه خوځي کوشش نه کوي

ښايي د ښکلو له فضا شوم پورته
نن د پرون پشان کشش نه کوي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

عــم د راتلــونکي درتــه وحــوره ســاده
حــال دې د حــال ســره ســازش نــه کــوي.

۱۳۸۲/۱۱/۲۸

د زړه ستوری مې د غـره پـر سـر ولاړ دی !
کــه اشــنا زمــا د زړه پــر ســر ولاړ دی؟

د پښــو لانــدې يــې رڼــې اوبــه روانــې
پـه هـوا کـې يـې مـارغـه پـر سـر ولاړ دی

د پروتـې غونـدې ورو ورو شـه ورپورتـه
کشــمالي د دېوالــه پــر ســر ولاړ دی

د الفــت ســاړه نيــولی پــه غرمــه يــم
کـه هـر څـومره مې غـارمـه پـر سـر ولاړ دی

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

محتـه لاره د تـک نشـتـه شـاته اور دی
ساده ژونـد مـو د کمـره پـر سـر ولاړ دی.

۱۳۸۷/۰۳/۲۳
حیدرآباد

سـتـا د دوسـتـۍ ورنـه یـم غریـب یمـه
لا د یـــارۍ ورنــه یــم غریــب یمـــه

ژونـد راسـره نـه کـوي ژونـدي خلـک
مـړو تـه لا ورمـړ نـه یـم غریـب یمـه

هـــر ســـړی لمنـــې ټولـــوي رانـــه
هـېڅ پـه غـم ککـړ نـه یـم غریـب یمـه

پـرې مـې ږده چـې کـار کومـه، کـار کـوه
سـتا پـه شـانې غـوړ نـه یـم غریـب یمـه

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

حـــو مره چـــې ســـاده راســـره يـــار کـــوي
دومـــره ورتـــه پـــړ نـــه يـــم غريـــب يمـــه.

لـــه هـــرې تيـــږې نـــه نـــارې روانـــې
د گـــران وطـــن مـــو کنـــارې روانـــې

د بنـــد يوان امـــام پـــه ســـپينه پســـې
تـــه وا جومـــات او منـــارې روانـــې

هـــا د ســـړې چينـــې پـــر غـــاړه ونـــې
تمبـــې تمبـــې ارې ارې روانـــې

پـــاره پـــاره مـــو شـــوه پـــاره د وطـــن
اوس لـــه پـــارې نـــه هـــم پـــارې روانـــې

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ستا په راتګ سره طبيبه اشنا
شوې له زخمونو فوارې روانې

لار به شي ورکه له غليمه ساده
که شي په چيغه نغارې روانې

۱۳۸۷/۰۹/۱۷
حيدرآباد

جوړه به وړې وړې نړۍ نه شي
دا وړې به هېڅکله شړۍ نه شي

جنګ که د مړې لپاره کړي سړې
مړ به شي خو موړ به په مړۍ نه شي

هېڅکله زنځير تړې نه جوړېږي نه
څو چې له کړۍ سره کړۍ نه شي

غم به يې په مينه کې له ځايه وي
يار که د خپل يار سره غړۍ نه شي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

تـوره د ایمـان چې پسې وانخلـو
پـرې د ټولـوژنې بـه لـړې نـه شـي

پرتـه د یـو نـوح (ع) پـه خبـر سـړي سـاده
جـوړه بـه زمـوږ د ژونـد بېـړې نـه شـي.

۱۳۸۷/۰۹/۱۷
حیدرآباد

غـم گرځـي فتنـه گرځـي فسـاد گرځـي
کـور پـه کـور ښـامار د اقتصـاد گرځـي

خیـر دی کـه مـوږ مـړه پـه انتظـار کې شـو
"دوی" مـو چې پـه لارو کې آزاد گرځـي

سـوله د لـیلا پـه خبـر د نـورو شـوه
تـور مجنـون پـه دښـتو کې بربـاد گرځـي

شـعر یـې د ډالـرو اوربـدلی دی
هـر سـړی پـه واه واه پـه ارشـاد گرځـي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

نیسي مو په سیمه کې اصیل مرغان
هر طرف ته لومې د صیاد گرځي

دومره به بې واکه وي پاچا ساده
څومره چې د نورو په امداد گرځي.

۱۳۸۷/۰۹/۱۷
د لوی اخترشپه / حیدرآباد.

هر څه چې کېږي احتجاج نه لري !
"خلک" پر سر د پوهې تاج نه لري !

زمونږ په سیمه کې بربنډې زلفې
دغسې چارې خو رواج نه لري

مینه په زړه کې زړه په مینه کې وي
دغه د کار لوښی سامراج نه لري

لاره د ژوند به لاروی کړي ورکه
په توره شپه کې چې سراج نه لري

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

پرتــه لــه یــاره چــې عنــي دی ســاده !
څنګـه بـه چـا تـه څـوک احتیـاج نـه لـري؟

۱۳۸۷/۰۹/۲۲
حیدرآباد

سپینې پګړۍ پسې یې توره ویستې
درسته نړۍ پسې یې توره ویستې

کړۍ کړۍ یې کړو زنځیر د هېواد
هره کړۍ پسې یې توره ویستې

سپینه خولګۍ ترې نه په زوره اخلي
تنکۍ غړۍ پسې یې توره ویستې

لاس د سړي یې پسې پرې کړو اخیر
ګوتې ګړۍ پسې یې توره ویستې

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

بدل د ماتې رانه احلې داسې
زمونږ شړې پسې يې توره ويستې

سورې سورې يې کړه په پټه ساده
د قام بېړۍ پسې يې توره ويستې.

۱۳۸۷/۱۰/۲۵
حيدرآباد

ناصح دې وايي چې فساد کومه
مخ ته دې ګورمه جهاد کومه

لومه لېندۍ شي د ورور سراو پښو ته
ځکه غندل د اقتصاد کومه
د لمر په مخ باندې يې سيوري کړې
په رنګو زلفو انتقاد کومه
دا مې پرهر په خوتېدو راغلې
کمزوری نه يم چې فرياد کومه
هغه په دې کېسه دوښمن شو راته
نه يې غندمه نه عناد کومه

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

بوسه مې ياده کړه عوسه شوې په حه؟
د گلــــو لښـــــتې پېشـــــنهاد کومـــــه !

پــه ســـپين زړگـــي ورتـــه ولاړ يـــم ســـاده
پــه ســـپينه خولـــه يـــې اعتمـــاد کومـــه.

۱۳۸۷/۱۰/۲۵
حيدرآباد

ستا اننگو تـه مې چې خولـه نېـږدې شي
لکـه لمبـو تـه چې لمبـه نېـږدې شـي

هغـه چې ځنـگ تـه د هاغـه نېـږدې شـي
تنکـي پرهـر تـه جـوش اوبـه نېـږدې شـي

واړه منفـــي مقناطيســـونه ښـــکاري
چا تـه بـه ځنگـه د چا زړه نېـږدې شـي

د وروځـو مـنځ تـه يـې کتلـی نـه شـم
د ورځې منځ تـه چې غارمـه نېـږدې شي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

حنکه به زده کړه له یو بله و کړي
ړندو کړو ته چې کاږه نېږدې شي

پټ وي لېوان ورته کوڅو کې ساده
ماښام چې کلي ته شپانه نېږدې شي.

۱۳۸۷/۱۰/۱۵
حیدرآباد

ستا نظر زما نظر
بېل دی د هر چا نظر

چېرته د پښتو پیغام
چېرته د دنیا نظر
خوب کې یې هم پېژنم
دروند وي د اشنا نظر
بام ته دې درپورته کړم
کوز دې کړم په بیا نظر
ځان ته ماشاءالله وایه
خوري دې د دنیا نظر
ولې دي جدا جدا؟
دین او د مُلا نظر!

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

کــــه وړي نـــــه منـــــي
زړه تـــه ځـــي رســـا نظـــر

ښـــه کــړه اقتصـــاد ســـاده
خوري مو اوس پـه دا نظر.

۱۳۸۷/۱۰/۱۵
حیدرآباد

باور مـې هېڅ د چا پـه لـوړه نـه شي
زهـر دې ګـډ چـا تـه پـه ګـوړه نـه شي

سـپېرې سـپېرې وچـې خبـرې کـوي
خولـه د ريبـار چې کلـه غـوړه نـه شي

پـه قـد قـامـت کې يـوو همزولـي سره
کـړه پېچکـه[1] يـې چې لـوړه نـه شي

ژبـــه تېـــره تـــوره اوږده پکـــار ده
ژوندون پـه جي جي او پـه مـړه نـه شي

چـا تـه کـه تېـې تـورې نـه ګرځـوې
روښـانه طبـع بـه دې خـړه نـه شـي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

دروغ دروغ يې ساده مينه بوله
مسته ځواني چې پکې لړه نه شي.

۱۳۸۷/۱۰/۲۵
حيدراباد

(۱) پېچکه: پېڅکه، پېکی، اوربل.

د خدای(ج) د مينې د تقدير لاسونه
راځنې غواړي د تدبير لاسونه

محبوبې ! ستا په تور بندې راخلاص شو
تغمې تغمې يې په زنځير لاسونه
لا د مظلوم په وينو سره ککړ دي
لا يې لگيا دي هم په چير(۱) لاسونه
څو به غوڅېږي په غميو پسې
د هندوکش او د پامير لاسونه
په نښه نښه ظالم وويشتلو
مخ ته نيولي وو صغير لاسونه

که چا ساده ته وې چې غل رانيسه
زه به ترمه د امير لاسونه.

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

۱۳۸۷/۱۰/۳۲
حیدرآباد

(۱) چیر: زموږ په لهجه کې (چور) ته وایي.

درســته دنیـا راپســې کورتــه راغلــه
اُم الــبلا راپســې کــور تــه راغلــه

پـرون چې پـاتې تـرې نـه سـر و دلتـه
هغـه نـن بیـا راپسـې کـور تـه راغلـه

د وخــت "شــمر" مــې ترهگــر یــادوي
چــې کــربلا راپســې کــور تــه راغلــه

څــه پــه اوبــو اوبــو کــې غلــې غلــې
څـه پــه هــوا راپســې کــور تــه راغلــه

ســاده چــې ســر مــې ورتــه نــه ټیټــاوه
ســاده پــه دا راپســې کــور تــه راغلــه.

۱۳۸۷/۱۰/۳۲

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

٭٭٭

له جنګ فساده هم فتنې خورې شوې
ستا له جهاده هم فتنې خورې شوې

غم یې د مینې ښکلا منځ ته راوست
له اقتصاده هم فتنې خورې شوې

دین "مُلاالدین" یې دواړه دین وګاڼه
له شعر ارشاده هم فتنې خورې شوې

په ځان ځانۍ کې هم خوراک وو د بل
له اتحاده هم فتنې خورې شوې

له ډېرې مینې نه هم پورې شو اور
له ډېر فساده هم فتنې خورې شوې

د مرده باد له لاسه مړه شوو ساده
له زنده باده هم فتنې خورې شوې.

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

۱۳۸۷/۱۰/۲۷
حیدرآباد

له خپله له ځایه چې بې ځایه شو نن
خدای(ج) یې لرلو خو بې خدایه شو نن

د چا په ګوته جنګیدلو پرون
د چا په ګوته پښتون مایه(۱) شو نن

نن مې د مینې په زور وپوهېدم
یار چې مسکی راته له ورایه شو نن

د ورور د وینې تجارت یې وکړ
د ورور په وینه کې بډایه شو نن

د نورو نورو پروا نه کړي ساده
په نورو څه کړي ستا په رایه شو نن.

۱۳۸۷/۱۰/۲۹
حیدرآباد

(۱) مایه: د مټاکانو (چهارمغزو) او یا چهارمغزو ته د ورته څېزونو د لوبې او ګټنې په وخت کې هغه ژور ځای ته وایي چې چارچاپېره ترېنه کرښه تاو وي.

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د يـو بدغونـدې معـاش پـه لټـون سـر دی
ژوندی مړ شو اوس يې لاش په لټون سر دی

نغـری او تبخـی يـې تـر پـام بـد شـو
بـرق يـې نشـته خـو د داش پـه لټـون سـر دی

د لـيلا د مينـې نـوم يـې دی ورکـړی
مجنـون گـوره د خشـخاش پـه لټـون سـر دی

د منگـي او د ربـاب لـه ترنگـه تښـتي
د "پاچـا وزيـر او تـاش "(۱) پـه لټـون سـر دی

سـاده هـر خـوا د ښـکلا کتـوه گـوري
د ماشـوم پـه خېـر د راش(۲) پـه لټـون سـر دی.

۱۳۸۷/۱۱/۱۷
حيدرآباد

(۱) تاش: کاغذ بازي، قطع بازي، پارې. او (پاچا وزير) د دغې لوبې يو ډول دی.
(۲) راش: اش ، پيروی.

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

هم به توره هم خنجر پرځمکه کېږدي
د ښامار غوندې به سر پرځمکه کېږدي

د پاچا لاسونه تش دي هيله نشته
چې قدم د پېښور پرځمکه کېږدي

يار خبر کړئ هسې نه چې خون مې واخلي
د نظر تېښه دې ژر پرځمکه کېږدي

بې له ماتې به د قام په مخکې څه وي؟
چې کتاب د پيغمبر(ص)، پرځمکه کېږدي !

د ساده د مرګ خبر به درله درشي
چې د خاورو خړ پيکر پرځمکه کېږدي.

۱۳۸۸/۰۷/۱۸
حيدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

بد رګه ورسره درسته نړۍ راغله
پاچا شته که پکې نشته شړۍ راغله

له اسمانه په بمونو پورې ښخه
ماشومانو ته د بله مړۍ رغله

د غمي غونډې "پاچا" به درنه خلاص کړم
که په ګوتو دې ښاماره غړۍ راغله

په هوا کې ټوپ وهلو ته مجبور شوم
د زینې د سر خوینه پوړۍ راغله

زما لاس د ورور د مرستې په تور غوڅ شو
د ستا لاس ته له بهره ګړۍ راغله

ستا پر شونډو د ساده غزل شو ختم
غوړېدلې د غوټېو کړۍ راغله.

۱۳۸۸/۰۸/۲۳
حیدرآبا

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

پـــولې چـــې ورو ورو د هېـــواد لاړې
تـــه وا چـــې غوښـــې مـــې پـــه بـــاد لاړې

مـــا مـــې لـــه زړه نـــه ســـتا غوښـــتنه وکـــړه
تـــه تـــرې نـــه ورک شـــوې لکـــه يـــاد لاړې

لاره د مينـــــې درنـــــه ورکـــــه شـــــوله
تـــــه چـــــې پـــــه لار د اقتصـــــاد لاړې

تـــا تـــه مـــې شـــعر د ســـتا پـــه اړه ووې
مـــا تـــه دې رانـــه کـــړو هـــېڅ داد لاړې

لـــــه خپلـــــه ځانـــــه ســـــاده وو تلـــــې
گوښـــى مـــولا تـــه يـــو فريـــاد لاړې.

۱۳۸۸/۰۸/۲۷
حيدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

په غزل کې د "پاچا" غوندې فرد راغی!
نه پوهېږمه چې درد، که په درد راغی؟

د حالاتو ټلوربنې به پخلا شي
که په خونه ایله سیوری د مرد راغی

د ضمیر د عقل سترګې یې ړندې کړې
د ډالر د لېونۍ مینې ګرد راغی

په راتګ یې پاچاهي د سلیمان شوه
د زړه ګوتې ته غمی د لاجورد راغی

د الفت په کمپیوټر کې به دې ګورم
که په ګوتو دې جانانه پاسورد راغی

نور به څه ګیله ساده له نورو وکړي
چې د دوو مینو منځ کې ناورد راغی.

۱۳۸۸/۰۹/۰۱
حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

بې لـه تـا رانـه شـېبې لـه ډکـې باسـي
ژونـد پـه ژرنـده د غمیـو ژڅـې باسـي

د وطـن د غرونـو څڼـې یـې کـړې لنـډې
پـه مـزه مـزه د لمنځـو سـتې باسـي
مینـه ښـه ده چې د اوښـکو بـاران وکـړي
د رګونـو لـه لښـتیو ختـې باسـي
د لوېدیځ بادونـه راغلـل برېـوکۍ شـوې
د افغـان لـه نغـري سـکروټې باسـي
کـه څـوک راشي اپرېشـن د ځینـو وکـړي
لـه سینو نـه بـه یـې تـورې ګټـې باسـي
چې پـه سر کـې یې د سر سرونه یـوورل
نـو پـه پـای کـې بـه د زړونـو متـې باسـي

د ښـکلا بـاران لـه خدایـه ساده غـواړه
چې لـه بوټـو نـه پیشـۍ ګـونګټې باسـي.

۱۳۸۸/۰۹/۰۵
د عرفات ورځ / حیدرآباد

هــره شـــپه وه اوربلکـــه رانـــه لاړه
د غمیـــو دنیـــا ډکـــه رانـــه لاړه

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

په هوا کې بې الوته پاتې شوی
د پښو لاندې پخه ځمکه رانه لاړه
په کارغه باندې مې وار د لېندې وکړ
د سیند ژۍ وه اخ پتکه رانه لاړه
زه او ته به بیا په ژوند کې پخلا نه شو
که خبره تر ملکه رانه لاړه
ته چې لاړې د گودر د نجونو میرې !
د مچیو سره تمبکه رانه لاړه
زلزله به دې د زړه په ځمکه راشي
نن که چیغه تر فلکه رانه لاړه
د لېندې په وار مې ویشته خو خطا شوه
د مرگونو مور چورلکه رانه لاړه
زه او ته به زه او ته نه وو جانانه
نه کېسه چې تر توپکه رانه لاړه
د ساده د خولې غزله وه بلبله
په رنگ سوې په زړه ډکه رانه لاړه.

۱۳۸۸/۰۹/۰۵حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

هیله د ژوند دې که له ربه شي پرې !
رشته د ده هم د رنه نه به شي پرې؟

که له غمازه تېره ژبه شي پرې
نو ښايي دا چې به مې تبه شي پرې

ته وا مرګی هم بې سببه راځي
ياري د يار چې بې سببه شي پرې

فشار د وينې چې له غمه شي جګ
د زړه رګونه له غضبه شي پرې

دين او مذهب چې د چا مينه شي نو
لاس يې له دينه له مذهبه شي پرې

سترګې دې سرې غزل غزل دې ساده !
تار به دې څنګه له ادبه شي پرې؟

۱۳۸۸/۱۲/۱۲
حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د حسن باغ په مړاوي کام دی روان
تـه وا ساقي په لاس کې جام دی روان

ووې يو چا راته په خوب کې بېگا
د ستاسو کلي نه ماښام دی روان
بام ته راوختې حيران دې کړمه !
ته يې روانه او که بام دی روان ؟
ته مې په زړه، زړه مې په تا شو بدل
اوس مې له ياده د ستا نام دی روان
تاد تندي د منيتهور په پرده
چا ته ليکلی دې سلام دی روان
زړه ته مې شور د مينې راغی پرون
نن مې له ژوند څخه آرام دی روان

ستا د غزل غوټۍ غوړېږي ساده
د بوی پشان تري نه پيغام دی روان.

۱۳۸۸/۱۲/۱۲
حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د غزل ژبه مې ګونګه شوه وېده شوم
ښاپېرۍ پر ما راړنګه شوه وېده شوم

د ژړګي نړۍ مې ټوله وه درکړې
ستا له یو نظره تنګه شوه وېده شوم

د وصال جنت یې بېرته رانه واخیست
چې مې ښکل کړه غنمرنګه شوه وېده شوم

نه یې زړه نه یې ګلاب راپسې راوړ
نه پوهېږمه چې څنګه شوه وېده شوم

د ساده په لوري نه راځي حیران یم
د ډېوې رڼا بې ننګه شوه وېده شوم.

۱۳۸۹/۰۱/۲۹

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

نــه پوهېږمــه چــې څــه بــه پــه مــا راشــي
چــې رايــاده شــي مــړه تبــه پــه مــا راشــي

تــه مــې پرېــږده د ســتا ګتــه پــه غــم ســره ده
هــر څــه ښــه دي چــې لــه ربــه پــه مــا راشــي

د توتيـــانو ترانـــې کـــړي الـــوتنې
ماشــومان چــې لــه مکتبــه پــه مــا راشــي

بــې ســببه نــن پــه لار کــې ورتــه ناســت يــم
ګونــدې نــن خــو بــې ســببه پــه مــا راشــي

د خــدای(ج) لار پــه پټــو ســترګو راتــه ښــيي
راشــي راشــي بــې مذهبــه پــه مــا راشــي

د ســاده د ورځ پــه شــپه پســې بيــا شــپه وي
خدای(ج) دې وکړي چې بې شبه پـه ما راشي.

۱۳۸۹/۰۱/۳۰
حيدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

راحرګند چې له زړګونو حڅه فرد شي
په سړيو کې همهغه سړی مرد شي

ستا په نام باندې چې کلیک د مینې وکړم
را نه هېر دې په همهغه سات پاسورد شي

د سندرو د جینۍ راتګ ناڅاپه
هسې نه ده چې یې مینه په آورد شي

د ښکلا له باغه ډکه ویاله وځي
خو چې ما ته رارسېږي او به ګرد شي

د همت اسم اعظم ساده پیدا کړه
چې دې کاڼي په ورغوي کې لاجورد شي.

۱۳۸۹/۰۲/۰۱
حیدرآباد ښوونځی

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

بې رحمي به دې تر پایه پورې نه وي
دغه کار به دې تر خدایه پورې نه وي

د منزل په لور مزل به دې وي پاتې
که توښه دې تر خپل ځایه پورې نه وي

محتاجي د محتاجانو بده نه ده
خو سجده چې تر بلهٔ ایه پورې نه وي

ستا له داده مې غزل واړه قربان شه
خو ارشاد چې تش تر وایه پورې نه وي

د ساده د زړه مارغه به وي بې برخې
که الوت یې تر هُمایه پورې نه وي.

۱۳۸۹/۰۲/۰۲
السلام پلازه / خوست ښار

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

زړه دې وړی نـــه پـــه حوښـــه نـــه پـــه زور دی
خدای(ج) درکړی خدای(ج) پوهېږي د خدای(ج) کور دی

شـــپه پخـــه شـــوه وســـپنیزه بـــلا راغلـــه
پـــه وزرونـــو کـــې يـــې پـــټ راوړی اور دی

لاس مـــې واخلـــه لاس دې ډک لـــه مينـــې راکـــړه
پـــه دې کـــار کـــې نـــه ګنـــاه شـــته نـــه پېغـــور دی

پـــه هـــر لـــوري يـــې د ســـرونو لـــو ګـــډ کـــړی
پـــه هـــر لـــوري يـــې اچـــولی د مـــرګ لـــور دی

نـــوی نـــوی د کتـــاب پـــه بڼـــه راغـــی
د ســـندرو پـــه صـــورت کـــې ســـاده خپـــور دی.

۱۳۸۹/۰۳/۱۵

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

نن دی ښه او که نا ښه د پاچا وخت دی
پته نشته چې سبا ته د چا وخت دی

ته په وخت که وخت په تا پسې روان دی؟
نه پوهېږم ته د وخت، که د ستا وخت دی !

هر یو تن زموږ د سیمې پوره من دی
هر یو تن وایي چې نن خو زما وخت دی

چې تیاره شي د تیارې جامې اغوندي
چې رڼا شي وایي ځه د رڼا وخت دی

د ساده د ګرېږ ستنې دي خرابې؟
که راتګ د ښکلي یار ته یې لا وخت دی !

میزان/۱۳۸۹

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

کـــــه د عقـــــل منـــاره درپســــي لاړه
نـــو بـــې شـــمېره زمانـــه درپســـي لاړه

تـــه بخيـــل وې خزانـــه دې هـــم بخيلـــه
تـــه چـــې لاړې خزانـــه درپســـي لاړه

چـې ارمـان مـې شـو خپـه درپسـې ومړ
چـې مـې هيلـه شـوه خپـه درپسـې لاړه

نـــه وختونـــه نـــه بختونـــه دي راپـــاتې
بختـــوره ! زمـــوږ شـــپه درپســـي لاړه

د اختـر پـه خيـر بـه را پـه مـا سـاده شـي
چـــې مـــې مينـــه وه روژه درپســـي لاړه.

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

زړه مې سم درپسې ووت
لکه نم درپسې ووت

ته به نه وې په جنت کې
چې آدم(ع) درپسې ووت

بُتخانه به شي ویجاړه
که صنم درپسې ووت

حال مې پټ او حال دې پټ و
له قلم درپسې ووت

دم په دم ساده ورکېږي
دم په دم درپسې ووت.

۱۳۹۰/۰۴/۲۱
خواجه متون غونډۍ/ خوست.

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

نه لېونی شوم نه هوښيار پاتې شوم
لکه پښتون د ژوند په لار پاتې شوم

لاس دې راوړد کړو خو د ېکه دې کړمه
د اور په منځ کې بې قرار پاتې شوم

چړې تېرې مرمۍ تو دې رادرومي
زه ورته ناست په انتظار پاتې شوم

ستا د ظلمونو د ګمرک له لاسه(۱)
ډک د سودا تړلی ښار پاتې شوم

سرونه سل د اقتصاد د ښامار
ساده يې تک ته وار په وار پاتې شوم.

۱۳۹۰/۰۴/۲۷
خواجه متون غونډۍ/ خوست.

(۱): په دې ورځو کې د لوړګمرک له لاسه د خوست ښار دوکاندارانو د احتجاج په توګه خپل دوکانونه تړلي و.

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

لــه تــا نــه پــور تــه مــزل
نشــته بــل لــور تــه مــزل

لــه گرانــو گــران دی اشــنا
اوبــو کــې اور تــه مــزل

یمــه بهــر تــه روان
لنــډ پږي کــور تــه مــزل

ستا پــه الفــت کــې چــې وي
خونــد کــړي هــر لــور تــه مــزل

وې بــه د بــل پــر اوږو
کــوې بــه گــور تــه مــزل

غــوارم پــه اور کــې ســاده
هــر وطــن پلــور تــه مــزل.

۱۳۹۰/۰۵/۲۸
نولسمه روزه/ حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

په ځان پوی نه شم فساد رابانديږ وشي
چې خبر د اقتصاد رابانديږ وشي

زه يې ځان ته نوی مرګ د ځان حساب کړم
چې ناري د زنده باد رابانديږ وشي

لويه خدايه ستا له هر رحمته ځار شم
خو رحمت که د سواد رابانديږ وشي

نه به ځوان نه به جينۍ شم خدای(ج) دې خير کړي
که کانې د دې بِلاد رابانديږ وشي

په دې پوی شم چې مې زور د خپل غزل دی
چې غږونه د ارشاد رابانديږ وشي

په خپل ژوند به زه ساده پښېمان نه شم
که د خير نوی نهاد رابانديږ وشي.

۱۳۹۰/۰۵/۲۸
نولسمه روژه/ حيدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ما نه مې د ژوند په اړه مه پوښته
بند کې مې د بند په اړه مه پوښته

خپل که پرې ویده وې نو به پوی وې پرې
خوب او د مړوند په اړه مه پوښته

زهر یې ګډ کړي وي په ګوره کې
پرې مو ږده د ګوند په اړه مه پوښته

لاس کې دې رېموږ د توغند یو دی
خلک د اوربند په اړه مه پوښته

تا ته به د خپلې خولګۍ پته وي
ما نه یې د خوند په اړه مه پوښته

ځار یې له ټپې نه زه ساده شم خو
اوس یې د میوند په اړه مه پوښته.

۱۳۹۰/۰۵/۲۸
نولسمه روژه/ حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

نه پوهېږم چې به حق وي که باطل؟
هر مريد ته چې خپل پير ښکاري کامل!

هر سړی که وي کامل کامل کامل!
نو بيا څه شو په دا چاره کې جاهل؟
د زړه لوښی يې چې ډک شي له کوم چا
که جاهل وي خو ګڼي به يې کامل!
چې کامل وي د کامل په کار وي پوه
هر قدم يې وي له شرعې نه حاصل
که مو پير دی په اوهامو کې راګير
خو مُلا مو د کيسيو دی ناقل
کار د شرعې نه کيسې دي نه اوهام
په دې کار کې بريالی بويه عامل
نا پوهي د مريدانو وي د پير
څه به زده کړي له ناقصه له جاهل

خود به لومې د ابليس راوړي ساده
کوم يو کار چې له فساده وي حامل.

۱۳۹۰/۰۲/۱۲
دهېواد پال ځواک دفتر/ خوست ښار.

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

که دې څوک راته ضامن شي د لېدلو
لاس و پښې يې دي رښتيا د ښکلولو

د ويده جهان له خوبه مې زړه تور شي
چې راويښ په ترانو شم د بلبلو

د وجود له اقتصاده يم په تېښته
چې فتنه يې ده مغزو ته په ختلو

چې مې يار د سر په سترګو نه ښکارېږي
زه به نورې سترګې غواړم د کتلو

د اورليکې يې تاو کړې په هوا کې
نه مو ژوند شته نه مو لاره د وتلو

رنګ په رنګ دې ساده ګورې نه پوهېږې
رنګ دې ورکړه د خپل رنګ د پېژندلو.

۱۳۹۰/۰۷/۰۲
حيدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

چې روانـــه وي فتنـــه درحـــي پرحملـــه
د ګنګـــا يـــوه څپـــه ګرځـــي پرځمکـــه

د يـو چـا څـاڅکي اوبـه ګرځـي پرځمکـه
د يـــو چـــا وتلـــی زړه ګرځـــي پرځمکـــه

نـه يـې زلفـې نـه يـې مـخ راتـه ښـکاريږي
نـــه رڼـا شـــته نـــه تيـــاره ګرځـــي پرځمکـــه

پـه حـالاتو کـې چـې څـرک د پښـتو نشـته !
څـوک بـه څـه وايي چې څـه ګرځـي پرځمکـه؟

هم بـه ځمکـه هم بـه لمر هم بـه سپوږمۍ وي
چـې تـر کومـه پښـتانه ګرځـي پرځمکـه

کـه تـه وايې، چـې سـاده دې پـه هـوا ځـي،
ښـه ده ښـه ده نـور بـه نـه ګرځـي پرځمکـه.

۱۳۹۰/۰۷/۰۴
څرېنی/کلی

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

چې بحري د ادب په تا کې نشته
د رښا دغه سبب په تا کې نشته

بې پروا د بل په پل باندې روان يې
ته وا کار دې د خپل رب په تا کې نشته

نه دې ښنده نه دې مخ چا ته بدلېږي
د ژوندي په څېر غضب په تا کې نشته

بې ترتيبه د سېلاب غوندې بهېږې
د وياليې غوندې قالب په تا کې نشته

د اوهامو په رنګ، رنګ دی ساده ورشه
ورته وايه چې مشرب په تا کې نشته.

۱۳۹۰/۰۷/۱۳
د صاحب ګل فرهاد هجره / کټاسري کلی / خوست

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

زړه مې نشته په وجود کې
زړه مې ته يې په کالبود کې

د الفت پري مې رام کړه
د لونګو په شنه دود کې

که له نشته يې زه شته کړم
زه خو شته وم په نابود کې

فرق به څه وي د دوو سترګو
د شيانو په شُهود کې

څوک به څه وکړي جابره
فرق په تا او په نمرود کې؟

د ساده له خولې راوځي
د حالاتو په سُرود کې.

۱۳۰۹/۰۸/۰۵
حيدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

هم مې زړه هم مې وجود ورپسې ژاړي
په رکوع او په سُجود ورپسې ژاړي

د باران وريځ ترې جوړه شي ورېږي
سمندر چې کوي دود ورپسې ژاړي

په سبا يې اسويلی باد سبا شي
له مابنامه وايي درود ورپسې ژاړي

نه پوهېږم چې به څه وخت سوله راشي
د هېواد ملي سُرود ورپسې ژاړي.

د مينو په نصيب ساده ژړا وي
که تاوان يې وي که سود ورپسې ژاړي.

۱۰/۰۸/۱۳۹۰
حيدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د دنیا له ژونده تنک در پسې راغلم
لاس دې را کړه چې ملنګ در پسې راغلم

د ګلونو د لمبو له اړو وتی
نه بورا یم نه پتنګ در پسې راغلم

د رنګونو سر چینې لمره راخېژه
زه بې رنګه رنګ په رنګ در پسې راغلم

د ژوندون له جګو ټیټو راتېر شوی
په غورځنګ غورځنګ غورځنګ در پسې راغلم

چې ستاینې دې ساده کړمه بې ژبې
اوس په ژبه یمه ګونګ در پسې راغلم.

۱۳۹۰/۰۸/۲۲
حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

په بېلتون کې د زخمي زړه ارام شعر دی
بس له دې نه شوه مالومه الهام شعر دی

دا سې نه ده چې دې هر سړی ولي شي
دا سې نه ده چې د هر چا کلام شعر دی
ستا په سترګو ستا په شونډو اننګو کې
را نغښتی د رنګونو پیغام شعر دی
بې پوښتنې بې خبره زړونه یو سي
په نظر کې د ګل مخیو اِبهام شعر دی
غم دې توره د کړو حالاتو ویستې
خدای(ج) راکړی د دې تورې نِیام شعر دی
څوک په لاس کې له نکامه ستورې نه وړي
ستا نظر د بدشعارو نکام شعر دی
زه په خپله د قام سترګې د قام خوله یم
چې راغلی مې په ژبه د قام شعر دی
بې حسابه د لاهوت ساقي راکړی
د رنګونو له چینې نه د جام شعر دی

جنتي بادونه الوزي په ګلو
په سپرلي کې سهار شعر دی ماښام شعر دی

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

په ماښام کې له سپوږمۍ سره هم رنګه
راختلې مخ تبانه، پر بام شعر دی
د ماناد فکر شات يې دي راوړي
نن راغلی د مچيو په نام شعر دی
مورو پلار د کايناتو آدم راغی
پيدا شوي ترې نه هر څه تمام شعر دی
بې رديفه بې قافيې په وزن راغلې
په ښکالو کې دې ګډ شوی د ګام شعر دی
په تاثير په ځانګړتيا او په ښکلا کې
ټول ادب يې مقتدي دی امام شعر دی

رنګ و بڼه يې بدل شول ساده پر پرده
ته خبر يې؟ چې په ښار کې ليلام شعر دی.

۱۳۹۰/۱۱/۱۷
حيدرآباد

هر ماښام راځي په روژه ماتي کې
وي جوړه شرخي په روژه ماتي کې

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

حوله دې که حپل یار ته روژه ماتی کړ
خدای(ج) به کړې راضي په روژه ماتي کې

پام دې په بې مغزه احساساتو کړه
وینې بهیوي په روژه ماتي کې

هره دعا سوله سوله کړه
خدای(ج) یې قبلوي په روژه ماتي کې

زړونه د ګلاب غوندې راوټوکي
راشي پسرلي په روژه ماتي کې

زه او د ساده په نوم وجود مې هم
ستا پشانې وي په روژه ماتي کې

۱۳۹۱/۰۵/۰۴
شپږم روژ ماتی / حیدرآباد

چې په موږ باندې راغلی څه عذاب دی؟
انقلاب دی انقلاب دی انقلاب دی!

ستا د غوښې د هډوکو هر بخری
بې خبره له ګناه هم له ثواب دی

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د دوښمن لــه دوښــمنۍ مــې ویــره وشــي
نه په خدای(ج) نه په رسول(ص) نـه پـه کتـاب دی
د ملگـــرو گمراهـــۍ پـــر ســـر اخیســـتی
وایـــي دا خـــو د ملگـــرو انتخـــاب دی
چـې بـارود پکـې د وینـې پـه نـوم گرځـي
د دې گرځنـــده بمونـــو څـــه ځـــواب دی؟
ســـتا د وســـپنې پـــه گرځنـــده کوټـــه کـــې
ژونـد راغلـی پـه تـا ډېـر خانـه خـراب دی
زه مـــې ســـاندې د ادې پـــر مـــړي کانـــدم
ده سُـــر کـــړی زمـــا ســـاندو تـــه رببـــاب دی

د ســـاده د شـــعر نـــری بـــاران وربـــږي
راختلـــی پـــرې د بـــره نـــه افتـــاب دی.

۱۳۹۱/۰۵/۰۸
لسم پېشنمی/ حیدرآباد

نـور نـو هـر څـه تـرې نـه هېـر شـي
سـتا پـه یـاد کـې سـتا پـه څېـر شـي

د انکـــار پـــه تـــوپ یـــې ولـــي
کـه د "ببـټ" پـه دعـا ډېـر شـي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

زړه کـه سـل حايـه ټـوټې وي
پـه ديـدن د يـار کوشـېر شـي
پـه گـردو کـې سـره ورک شـو
چې دوه ځرځې پـر مـوږ تېـر شـي
چـې د بــل پــه لاره درومــي
کـه دې وروړ وي لـه تـا غېـر شـي
د وطــن هوســۍ بــه څــه کـړي
چې زمـري تـرې نـه چـاپېر شـي

عقــل نـه دی سـاده نـه دی
خـو چې زور يې پـر زور تېـر شي.

۱۳۹۱/۰۵/۲۱
يويشتم پيشنمی
حيدرآباد

د آزادۍ بــلال خپــه دی ســوله چرتــه راځــي
سرکار پـه کار کې سرچپه دی سوله چرته راځـي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

نه د ښکلا لېونۍ ستر ګې په کېسه پوهېږي
نه محبت په اندازه دی سوله چرته راځي

د جنګيالي مېلمه له سره مو هر څه لوګی کړل
اوس مو يو بل مېلمه کوربه دی سوله چرته راځي

کبر يې ګوره د اسمان هسکې ماڼۍ ته رسي
هر يو جابر په من پوره دی سوله چرته راځي

ما مې ريبار ته واک توی وړی له خپل ځانه ورکړ
خو يار مې ووې چې ساده دی سوله چرته راځي.

۱۳۹۱/۰۷/۲۸
حيدرآباد

د انسان په وينو پايي، له ډوډۍ نه يې روژه ده
دغه څه ډول روزګار دی، دغه کومه پروژه ده

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ستا د سترګو کېسه وشوه، زړه زما ټپي ټپي شو
خبریال وې چې رادرومې، د خبر نوې سوژه ده

له دې ځمکې ښخه لاندې، د رڼو اوبو هنداره
ما ته، ته پکې ښکاره شوې، لګولې مې سجده ده

نن به یار په لاس رادرومي، نن به ورځ د لوی اختر وي
چې په ګوته مې د ګوتې، ځلېدلې فروزه ده

اوس به څنګه بې له تا نه، د ساده وختونه تېر شي
ته چې لاړې پر ما ګرانه، دربدلې زمانه ده.

۱۳۹۱/۰۸/۰۲
حیدرآباد

لرې لرې له اسمانه دلته راغلم
ته خبر نه یې جانانه! دلته راغلم

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

وزر پرانیزه ما پټ ده، چې زر پټ شم
پربښته یې، له شیطانه دلته راغلم

ما وې تاسې به یو بل خو سره نه خورئ
ښا پیریو له انسانه دلته راغلم

ته خو دلته راپسې یې زما ځانه
زه له تانه زما ځانه دلته راغلم

نن په خوب کې یو ملګري راته ووې
پس له مرګه پښېمانه دلته راغلم

شکایت به زه ساده له تا نه څه کړم
نه پوهېږم چې له چانه دلته راغلم.

۱۳۹۱/۰۸/۰۲
حیدرآباد

په زړه مې پورې وورې تار ووت
چې دې له زلفو نه یو تار ووت

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ترخونه جلک سودا یې ونه کړله
خالي لا سونه له بازار ووت
مني مرغۍ له ونو وشړلې
په ګوډو ماتو پښو بهار ووت
ځوان د یو څو خولګۍ ډوډۍ په موخه
ټوپک په غاړه له بل کار ووت
ته د اسمان د ښکلا ناوې راغلې
له کلي کډه شو سنګار ووت
زه پېښوری شو پېښور ته روان
زه په اټک او دی په غار ووت

فکر جابر ته ساده وړی یمه
سر ته یې ګوره په دستار ووت.

۱۳۹۱/۰۸/۱۳
حیدرآباد

گرانه هیڅ به مې له لاسه نه وځي
چې مې داسې له احساسه نه وځي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د پــردو پــه محبـت کـې لېـونی شـوې
د پـــردو لـــه اختلاســـه نـــه ووځـــې

سـترگو شـونډو اننگـو تـه دې چـې گـورم
د گلونـــو لـــه جواســـه نـــه ووځـــې

چې مابنـام شي کـوځې ډکـې لـه بلا شي؟
کـه نـه هسـې لـه وسواسـه نـه ووځـې !

د ښــکلا اوبـه دې ســپينې پکــې بريښــې
د وجــود لــه ســپين گېلاســه نــه ووځــې

لــه هغــې کــه بــې خبــره ســاده راغلــې
خــو لــه دې بــه بــې تماســه نــه ووځــې.

۱۳۹۱/۰۸/۱۳
حيدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

هر څه ولاړ دي څو فساد روان دی
په نامالوم لوري هېواد روان دی

وړي مو د زړو زړو پانو په څېر
منی راغلی سپېره باد روان دی

سپي د لېوه سره اړيکه نيسي
ملي ملنګ ته اتحاد روان دی

ته مې د روح په څېر په تن کې اوسې؟
که مې په زړه کې د ستا ياد روان دی

لا مې فتوا د هنر پاتې ساده
لا مې په شعر کې اجتهاد روان دی.

۱۳۹۱/۰۸/۳۰
د کابل او خوست پر لاره

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

"زبه زده کړه
یوي مه کړه"

ځان خوشاله
بل خپه کړه
د بې وسو
لار سپېره کړه
سپینه ورځ دي
توره شپه کړه
هره چاره
سرچپه کړه
تا خو جوړه
ننداره کړه

ازموینې
په ساده کړه

۱۳۹۱/۰۹/۱۵
د راولپنډۍ او کوهاټ پرلاره

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د هډوکو له ارباڼې په وتو يم
لکه نم له دغې پاڼې په وتو يم

د وحشت موسم بې وخته دلته راغی
زه خبر شومه له زاڼې په وتو يم

د وطن ميوې بارودو ترخې کړې
نور نو نه خورمه بېکياڼې په وتو يم

وړي مې وړي مې انسانانو ته ور وړي مې
په وزرو کې د کوتاڼې په وتو يم

ټکی ټکی به ساده شم درنه پورته
وي به پاتې سپينې پاڼې په وتو يم.

۱۳۹۱/۰۹/۱۷
حيدرآباد/خوست

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د وینو حاحلي راحي، نه چې باران وربږي
زمونږ له لاسه ږلی، تل په حیوان وربږي.

ځمکه سیندونه کاندي، د جدایۍ برا سونه
ستا د لېدو په ارمان، شینکی اسمان وربږي.

راځه چې ورشو نږدې، دا به مالومه شي نن
چې کاڼي وورې پر چا، پر چا ګلان وربږي.

زلفې لامدې وې لامدې، لامدې سپلۍ کړې لامدې
زه شوم خطا ورخطا، ما وې ماران وربږي.

تا خو لېدلې ساده، جړې د ژمي جړې
په زړه مې داسې مدام، جانان جانان وربږي.

۱۳۹۱/۰۹/۲۲
حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

چې په زړه کې مې ورک شوی، د فکرونو تفهم دی
په وجود کې مې راغلی، تصادم دی تصادم دی

د سازونو په نرۍ کې، ګډوډي شوه ګډوډي شوه
مطربانو اوریدلی، ستا د مینې تکلم دی

پر اوربو مو د وریځو، توري زلفې راخورې شوې
د ځنګلونو شغشغی دی، د سیندونو ترنم دی

تغزل دې د سرو سترګو، له ښو نه زبربدلی
تل دې کړی پر کمزورو، شاعرانو ترحم دی

نیمې نیمې د ژندون مې، ساده ټولې راپوره شوې
چې پرون یې راته کړی، یو نیګړی تبسم دی.

۱۳۹۱/۱۰/۰۲
حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

تورو سترګو دې زه دومره په عذاب کړم
اوس له ښکلو نه په هر ځای کې حجاب کړم

ما د کلي په بلبلو کې ګڼلې
تا د کلي په مارانو کې حساب کړم

ټکی ټکی مې ژوندون دی راټول کړی
یو ورځ به یې په تا پسې کتاب کړم

دومره بریښ د محبت خو راله راکړه
چې د سترګو بریښنالیک دې په ځواب کړم

نن یې ووې ساده دومره ګلابي یم
چې په شعر کې به دې شین د زړه ګلاب کړم.

۱۳۹۱/۱۰/۱۸
حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

تږی زړه مې دی په لاس کې، او به نشته
ستا د مینې په ګېلاس کې او به نشته

قحط راغلی د سرېو دی که خنګه؟
د وګړو په احساس کې او به نشته!

د ګلونو وچې پاڼې هوا یووړې
د روحونو په حواس کې او به نشته

د مانا نیالګي به څنګه زرغونه شي
د خبرو په قیاس کې او به نشته

وچکالي ده د پښتو د کتابونو
د ساده په اقتباس کې او به نشته.

۱۳۹۱/۱۲/۰۳
د مورنیو ژبو نړیواله ورځ
حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

چې د وخت د کاروانې ورتیا نشته
بس په لاس کې مو ګرې ته اړتیا نشته

په نصیب کې دې ناصحه بوختیا نشته
په نړۍ کې ستا په شانې لیا نشته

نن دې داسې یو بې پامه عادت وکړو
لکه هیڅ دې چې د مینې تابیا نشته

د منصور (رح) په زمانه کې یې دار نرخ و
مګر اوس خو په دې بیه وړیا نشته

یا خو زه لکه هوا د بړبوکۍ یم
یا قرار په دې روانه دنیا نشته

په وجود کې دې بربښنا ساده روانه
ځراغونه ترې نه بل کړه چې بیا نشته.

۱۳۹۱/۱۲/۱۸
جمعه
حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

بت مي جوړ کړو بت مي وران کړو بت خو نشته
پسې ګز مې تول جهان کړو بت خو نشته

چې آدم(ع) له خاورو راغی خاوره څه شوه؟
دغه لوبې څه انسان کړو؟ بت خو نشته

نن داري ته دې ولاړ ومه بې روحه
تا د بت پر ما ګمان کړو بت خو نشته

په ډېسکاول کې دې څومره رنګ راوړی!
په ککړ دې لکه ځان کړو بت خو نشته

د یوسف(ع) له خدایه ګران دی پټپټونی
زلیخې یې مخ پنهان کړو بت خو نشته

بت خو ښه دی چې دې راز ویلی نه شي
خو ساده ته دې بیان کړو بت خو نشته.

۱۳۹۱/۱۲/۲۰
حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

بس په دې شوې معتبرې اروا ګانې
چې له ځانه شوې خبرې اروا ګانې

د ژوندون په واټ يې سرې اشارې بلې
دي ولاړې مرورې اروا ګانې
په هنداره کې هنداره وه هنداره
مخامخ وې برابرې اروا ګانې
چې د حضر(ع) د يارۍ په شان پوهېږي
له دريابه وي ژورې اروا ګانې
بې وجوده يې تو پير د مينې نشته
خو په پوهه کې وي نرې اروا ګانې
چې نيوکې يې د حضر(ع) په مستۍ وي
وي معصومې پيغمبرې اروا ګانې
د خپګان سمندرونه په کچکول کې
رايسار کړي قلندرې اروا ګانې

ته او به شه ساده لاره پکې وکړه
که راولوېږي ډبرې اروا ګانې.

۱۳۹۲/۰۱/۰۳
حيدراباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

پـــه نڅـــا دې د ځبـــرو اروا ګـــانې
پـــه ګـــډا کـــړې د ډبـــرو اروا ګـــانې

پـــه هنـــداره کـــې هنـــداره وه هنـــداره
مخـــامخ وې د دلبـــرو اروا ګـــانې

خدايه څومره به وې تنګې په وجود کې
د لـــوړو جـــورګرو اروا ګـــانې

سپينې غـــاړې تـــه دې پورتـــه راختلـــې
د دريـــاب د مرغلـــرو اورا ګـــانې

کـــه رانـــه شـــې نـــو پـــه تـــا پســـې ګلابـــه !
پـــه وتـــو دې د ســـندرو اروا ګـــانې

د لکونـــو پـــه دســـمال کـــې يـــې کـــړې غوټـــه
د جانـــان د پيغمبـــرو اروا ګـــانې

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د /کاروان/ د مينې لپو پسې کرځي[۱]
د مَينکو د تنځرو اروا ګانې

لکه پړکې راڅرګندې شي بيا ورکې
د هنر د تنګ نظرو اروا ګانې

له ساده سره په خوب کې هم په ويښه
دي همکارې د ملګرو اروا ګانې.

۱۳۹۲/۰۱/۰۴
حيدرآباد

(۱) : پورتنی بيت د ښاغلي کاروان د لاندينې بيت په تاثر کې ليکل شوی:
مرغان دې راشي زموږ لپو کې دې ځالې وکړي
غرمو نښتر نه لري کلی مو چنار نه لري.

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

"تـن " چـې د "پـرون " پـه تنـاره کې شو
زړه زمـا زرغـون پـه تنـاره کـې شـو

ښـکل يـې د لمبـې پـر پاکـه ژبـه کـړه
بـل چـې د ببلتـون پـه تنـاره کـې شـو

ژونـد يـې د ډوډۍ پـه بڼـه ووو ېشـه
سکور يې کـه سکون پـه تنـاره کـې شو

مـوږ تـه يـې لمبـې را پـورې کـړې وې
خپـل يـې نـن ژونـدون پـه تنـاره کـې شـو

وار دی پـه غـزل کـې د جينـۍ سـاده
وار چـې د مضمـون پـه تنـاره کـې شـو.

۲۴/۰۴/۱۳۹۲
اووم پېشنمی
حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

چې نظر يې هم د زړه له سترګو توی شي
د وربستركو دې بانه له سترګو توی شي

چې نه کسی نه لیمه او نه بانه وي
څوک به څرنګه په څه له سترګو توی شي

که اخته زموږ په څېر شي په دردونو
اوښکې اوښکې به دې زړه له سترګو توی شي

څه احساس د انسانيت که ورسره وي
نو هم اوښکې د ړانده له سترګو توی شي

هنرونه د نظر د جنګ ورزده کړه
ساده نه چې يې رانجه له سترګو توی شي.

۱۳۹۲/۰۴/۳۱
۱۴ پېشنمی
حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

په هر نظر يې زما زړه پرېوځي
له غټو سترګو يې بانه پرېوځي

که په ميدان کې چېرته نه پرېوځي
د مېز له مخې پښتانه پرېوځي
لمونځ مو قضا شو ته په خبر شې اشنا
د غرونو سر ته شو غارمه پرېوځي
مينه مې هم دومره کمزورې نه ده
چې له حيا نه يې لېمه پرېوځي
دی د فساد په کوم مقام کې انسان؟
د شر په غشي يې مارغه پرېوځي

"هغوی" خو وايي چې روان يوو ساده
مګر "پاچا" وايي پاخه پرېوځي.

۱۳۹۲/۰۴/۳۱
۱۴ روژه
حيدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د زړګي په درد احته شي چې دې زده شي
په يو چا پسې خپه شي چې دې زده شي

چې دې نه زده خو ګيله هم درنه نه کړم
ته خو لا هم سرچپه شي چې دې زده شي

بې ترتيبه بتخانه شوه درنه جوړه
ما وې ته به مو کعبه شي چې دې زده شي

شور و شر به دې رڼا په مخه يوسي
په آرام به لکه شپه شي چې دې زده شي

له دې مخکې ګوره زه هم لکه ته وم
ته به هم لکه ساده شي چې دې زده شي.

۱۳۹۲/۰۵/۲۲
حيدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

بې لـه تـا نـه مې مقصد نـه پوره کېږي
د نیمګړي ژونـد فيصد نـه پـوره کېږي

بـې منصوره دي تعريف راتـه مشـکل و
بـې پانسـۍ د مينـې حـد نـه پـوره کېږي

بـې ازلـه نـو بيـا څنګـه دلتـه راغلـم؟
بـې ازلـه خـو ابـد نـه پـوره کېږي!

خلک وايي چې يې ښو تـه تمه مه کړې
چې لـه لاسـه زمـا بـد نـه پـوره کېږي

کـه د پټـې نـامې ټکـي دې ور نـه کـړل!
د سـاده د زړه ابجـد نـه پـوره کېږي.

۱۳۹۲/۰۵/۲۷
حيدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

خیال پلو په مخه کړې، چې تړی په غم اخته ده !
که رښتیا د غریبانو، د مړی په غم اخته ده؟

د شپانه میرمن د مېږو، په شېدو ده ناوزګاره
د شپانه ادې د مېږو، د وړی په غم اخته ده

بې له یاره بې له کاره، نو پاچا د څه لپاره؟
د پاچا ډلګۍ پرېشانه، د شړی په غم اخته ده !

نه مړه کېږي نه خلاصېږي، نه ناري د اخ کوی شي
بې چاره جینۍ په ژبه، راکوړی په غم اخته ده

د ساده د هېواد سوله، نړېوا له سندرغاړې
په مړی ګوزڼ وهلې، د غړی په غم اخته ده.

۱۳۹۲/۰۶/۰۲
حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

یو پخوانی مقام ته ورسیدم
د لېوني مقام ته ورسیدم

ته چې را یاد شې زه د ریاد شم لاسي
ستا د زړګي مقام ته ورسیدم
اوس به بیخي له برمه نه غورځېږم
اوس خو بیخي مقام ته ورسیدم
یوی د ملا په ستره خبته شولم
چې د چوڼي مقام ته ورسیدم
نن پرېښتو را ته سجدې کولې
نن د سړي مقام ته ورسیدم
ستا د وربل ځوکه مې خپله کړله
چې د ببري مقام ته ورسیدم

دا درته چا وې چې دروغ دي ساده
د جنتي مقام ته ورسیدم.

۱۳۹۲/۰۲/۲۳
حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

نور لټوي څه په ګلابونو کې؟
ورک دی ترینه زړه په ګلابونو کې!

پټ دي په فطرت کې لکه بوی ومه
داسې لکه ته په ګلابونو کې
لرې کړه پردې افکار له زړه او سر
مه پرېږده وانښه په ګلابونو کې
چار چاپېر یاران رانه چاپېره دي
ژوند کومه زه په ګلابونو کې
تېټ یې کړل بانه په اننګو باندې
توی یې کړل رانجه په ګلابونو کې

نن یې د ساده په اړه وویل
غواړي رانه خوله په ګلابونو کې.

۲۷ سنبله ۱۳۹۲
حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د زخمي زړونو ډا ګټه مسته پيره
جار دې جار دې له نظره مسته پيره

شيطانان مې نابېره له زړه ورک شي
چې را ياد شې نابېره مسته پيره
بيا خو ته لکه غمی د سليمان يې
که پوره مې شي خبره مسته پيره
په خبرو کې بې ژبې غلی ناست وې
خاموشۍ کې ژبه وره مسته پيره
نه ملا يې نه صوفي د باطلانو
خدای ساتلی يې له شره مسته پيره
بندګي دې په نصيب ده بزرګي ده
امتي د پيغمبره مسته پيره

د مودو تندې وهلی ساده راغلم
که مې بوځې تر کوده مسته پيره

۲۸ سنبله ۱۳۹۲
حيدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

په ځوانۍ کې به هنداره راسره وه
بس په جیب کې به تیاره راسره وه

ته که نه وې خو په نښو دې روان وم
په قدم قدم دې لاره راسره وه
په سبا کې یې د لمر جامې پر تن کړې
په تیاره کې تر سهاره راسره وه
د ژوندون په تنهایۍ کې زما مینه
ستا تر دره زما یاره راسره وه
په څلورکونجه دنیا کې مې ځای نه و
دومره وېره له قهاره راسره وه

امانت مې ساده ببرته ازانګې کړه!
د طبعیت یوه کوکاره راسره وه.

۲۹ سنبله ۱۳۹۲
جمعه
حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

په حبره کې دې حطر وينم رقيبه !
دوښمني د پيغمبر(ص) وينم رقيبه !

نن به بيا وي له ازغيو لارې ډکې
چې ترخنګ دې د ګودر وينم رقيبه !
اراده دې پلې شوې په وطن ده
کربلا وينم محشر وينم رقيبه !
ويني ويني هغه ځمکه چې پرې درومې
په قدم کې دې ضرر وينم رقيبه !
د دوو ورونو دوښمني دې کړله ډېره
چې کابل او پېښور وينم رقيبه !
خلکو هسې ناپوهي په خره تپلې
لږ دې ابخوا هم له خر وينم رقيبه !

د ساده په رقابت کې ځان خبر کړه
د اور پنډې دې پر سر وينم رقيبه !

۲۷ سنبله ۱۳۹۲
جمعه
حيدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

بیتونه

د پښتو کتابونو پر لیکه نړۍ Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د هجر شپه د وصال تنده اشنا
ځنګه به خلاص شم له دې بنده اشنا

شیطان د مینې خوند په بده وهي
مینه د چا مه شه بې خونده اشنا

خدای(ج) درکړې د زړګي په نوم ډېوه ده
تېل د مینې پکې واچوه چې شپه ده

نړېوال مو دي په سقاط پسې راغلي
په ژوندوني مو روانه جنازه ده.

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ستر دې په پېرمه زړګي وربانده دې پلورم
د سودا لپاره ښکلې سرې ګورم

فلسفې مې راته خدای(ج) په ځان کې وښود
ځان مې ورک دی اوس په ځان پسې مې ښورم.

حيراني په محبت کې ایله سر دی
خپل به پوی شي پټه ورو سته سورور دی
چې خبر وي، له خپل ځانه نا خبر وي
چې له ځانه ځوک خبر وي، نا خبر دی
هر بېګا او هر سباد يار سلام کړي
په اسمان کې که قمر دی او که لمر دی.

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

پوره دې که پوره کړلو د سترګو اعتکاف
نظر به دې بیا بند نه کړي د وسپنې غلاف

منزل ته رسیدل دې که په نیت کې وي ساده
مستقیم لکه الف او سه قوي شه لکه قاف.

د زړه صبر دې په خدای(ج) او په قرآن شه
د ښکلا ملنګه مینه دې باران شه

چې خورې یې د مانا وږمې وږمې شي
د خبرو بڼ دې شنه او سره ګلان شه.

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د فنکـــار د ښـــکلي ذهـــن انعکـــاس وي
پـــه تصـــوير کـــې هـــم د خپـــل وجـــود احســـاس وي

د کـــوم فکـــر د وحـــدت مخـــه چـــې ډب شـــي
د شـــيانو اند ېښـــنې وي او وســـواس وي.

تېـرې څـو کـې يـې غـوټۍ کـړئ، گلابونـو اروا گـانو
پـه اغـزو کـې شـئ داخلـې، د گلونـو اروا گـانو

بې خوبي د وطن ډېره، سترگې سرې د ځمکې گرځي
لـړيـې ولمـانځئ د مينـې، پـه خوبونـو اروا گـانو.

د دوښـــمن مړونـــد بـــه ونيســـو پـــه څـــه شـــي
نـــه لېنـــده لـــرو نـــه تـــوره او نـــه غشـــي.

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

یاد یې له بارانه سره مل راحي
زړه ته په شپېبو شپېبو غزل راځي

زړه یې رانه وړی خو زړه نه راوړي
غېږې ته راځي خو په ډېر چل راځي

ستا په دربار کې چې مقام نه لري
لکه بیخي چې سړی نام نه لري

ځکه نمایان یم په هنداره کې
زه د ستا په شان یم په هنداره کې

ته مې چاپېریال یې زه په تاکې یم
څه ښکلی ودان یم په هنداره کې

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

سپین شعرونه

وختونه

راشه راشه

دپښتو کتابونو پر لیکه نړۍ Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

چې وختونه سره جوړ کړو
زه به لمر ته به سپوږمۍ شې
زه به تا ته
ته به ما ته لېونۍ شې

☆ ☆ ☆

ښه شوه ښه شوه
چې ته راغلې
ستا په څنګ کې
زه تود پړم
ستا په څنګ کې
زه بدلېږم زه بدلېږم
ستا په څنګ کې
لکه لمر داسې ځلېږ

☆ ☆ ☆

اهو دا دی
اهو دا دی
زه خو لمر شوم چې ته راغلې

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ته سپوږمۍ شوې چې ته
راغلې
زه راوختم په غرونو
خلک وايي
چې سبا شو
زه پناه شومه په غرونو
خلک وايي
چې بېګا شو
زه چې لاړم نو ته راغلې
خلک وايي
چې د غرونو
پر سرونو سپوږمۍ راغله
زه له تا یم
ته له ما یې
زه رڼا یم
ته رڼا یې

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

زه سبا یم
ته بېگا یې
ته سبا یې
زه بېگا یم
زه له‌تا یم
ته له‌ما یې
ته له‌ما یې
زه له‌تا یم.

۱۳۹۱/۱۰/۰۱
حیدرآباد

وخت له کومه موږ ته راشي؟

چې لمر نه وي
شپوږمۍ نه وي
ستوري نه وي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

رڼا نه وي
سبا نه وي
بېګا نه وي
وخت له کومه موږ ته راشي؟

☆ ☆ ☆

سبا نشته
بېګا نشته
غرمه نشته
ماښام نشته
وخت بهر دی له زمانه
وخت بهر دی له مکانه
وخت له کومه موږ ته راشي؟

وخت په لاس کې
د ګړۍ د ستنو نشته

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

وخت په لاس کې
د سپوږمۍ او ستورو نښته
وخت په لاس کې
د زرينو وړانګو نښته
وخت د مينې
په شپېبه کې را پيدا شي
وخت د مينې
په بوسه کې را پيدا شي.

۱۳۹۱/۱۰/۰۴
حيدرآباد

لمر

لمر ولاړ په درمنده کې

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ته وا مته د عوبل ده
چارچاپېره ترې تاوېږي
غټ غوايان د سپينو ستورو
د دې ستورو د غوايانو
له قدم قدم قدمه
موسمونه پيدا کېږي
سپرلی راشي غنم شنه شي
اوړی راشي غنم وشي
منی راشي جوار شنه شي
ژمی راشي جوار وشي

☆ ☆ ☆

لمر ولاړ په درمنده کې
ته وا مته د غوبل ده
چارچاپېره ترې تاوېږي
غټ غوايان د سپينو ستورو

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

وخت ځتې ځتې خپرېږي
د دې ستورو د غوايانو
له قدم قدمه زېږي
وخت په برخو برخو ویشي
څه غنم شي څه ګینډي شي
څه يې بوس او څه خچکي شي.

۱۳۹۱/۱۰/۰۴
حیدرآباد

روح

روح په تا کې
روح په ما کې
روح په تېږه
روح په ونه
روح په هر څه کې نتلی
روح د روح نه زېږېدلی

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

☆ ☆ ☆

زه دې روح يم ته مې روح يې
زه په تا کې ته په ما کې
گرځېدی را گرځېدی شو
زه په تا کې ته په ما کې
بدلېدی را بدلېدی شو
زه که تا ته در ياد ېږم
ته به ما ته را ياد ېږې
نه به زه در نه هېرېږم
نه به ته را نه هېرېږې

☆ ☆ ☆

روح چې راغی
روح يې راوړ
د مريمې تر لمنې
روح چې وشو
روح الله شو
عيسی ستر شو په خندا شو
بنا پېرک ته يې ورح ورکړو

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

هډ بړې يې راژوندی کړې
خاطرې يې راژوندی کړې

☆ ☆ ☆

روح چې راغی
ترحلاجه
په منصور کې راڅرگند شو
روح په چيغو نارې وکړې
نوُر په نُور کې راڅرگند شو.

هرڅه ستالپاره دي خو !

که ستا لېچې، مړوندونه
نه وي !
په بنگړيو په وښيو
څوک څه کوي؟
که ستا سپين ورغوي
که ستا د سپينو سپينو گوتو
سپين سپين شيرچايي نوکونه
که ستا سپينې
کوڼمې لرونکې نرۍ پښې

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

نه وي !
نکريزې دې ورکې شي !
که ستا په ګوتو جوړې ګوتې
که ستا سترګې ستا لېمه
نه وي !
په ګوتې په چيله بيا
په رنجو او په رنجوړمه
څوک څه کوي؟

که ستا د زلفو
د ګېډيو کلېچونه
که ستا د زلفو
د ګېډيو تيارې
که ستا د زلفو
د ګېډيو خوږبو
نه وي !
د شړشمو د زيتونو په غوړيو
د سپوږمۍ په رڼاګانو
په يخو يخو هواګانو
څوک څه کوي؟
که ستا لونګينې خولې
که ستا پاسته ماسته ګامونه

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

نه وي !
د زړګي په سپين د سمال بيا !
د طبيعت په شنو فرشونو
څوک څه کوي؟
خو
که ته نه وې !
په ما څوک څه کوي؟
هو ! په ما څوک څه کوي؟
دا هرڅه او هرڅه

هغه چې ياد مې نه کړل
هغه هم
دا ټول ستا لپاره !
هو دا هرڅه ستالپاره دي !
خو
ته پوهېږې؟
چې ته د چا لپاره؟
هو !
بالکل !
هېڅ شک نشته !
ته زما لپاره !
خو
زه او ته دواړه !
غاړه ترغاړه !

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د ژوند د سیند پر غاړه !
د چا لپاره؟

۱۳۹۲/۰۵/۲۰
د وړوکي اختر څلورمه
حیدرآباد

نر او ښځه

زه او ته یو و
په یو باغ کې
پر ویاله پورې راپورې
مخامخ ولاړې ونې
ډک لاسونه مو د مینې
له میوو نه زنګېدلي
پر یو بل دي اچولي
زما لاس کې سره انار دي
ستا په لاس کې سرې منې دي
زه انار یم ته منه یې !
زه که تریو یم ته خوږه یې !

۱۳۹۲/۰۵/۲۰

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د وړو ډي احتر حلورمه
حيدرآباد

سور ګلاب او سره مچۍ

چپ طرف کې د ټتر مې
اووه پاڼې سور ګلاب راټوکېدلی
هره پاڼه
د اوو پاڼو د پاسه
د شبنم سپينې ټوپۍ يې
په ټتر باندې ټومبلې
له بېديا نه د سرو شاتو
سره مچۍ ګلاب ته راغله
سپينه خوله يې
په سرو پاڼو باندې کېښوه
د سرو پاڼو سره شيره يې
د شبنم سپينې ټوپۍ يې
ټولې تبرې کړې
په ينګه

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

چې راویښ شو
چې مې سترګې کړلې پورته
ته مې
چپ طرف کې
مسکه وې ولاړه !

۱۳۹۲/۰۵/۲۲
کابل/کارته نو

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

نظمونه

د پښتو کتابونو پر لیکه نړۍ Downloaded from:
Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

"زما" پیل او پای

(۱)

راغلی اتېوان[۱] یمه، له هر څه بې خبر یمه
په کوم لوري روان یمه، بې لوري بې ګودر یمه

مشکل یم که اسان یمه، د نوي لار پر سر یمه
کافر که مسلمان یمه، هنداره بې جوهر یمه

په لاس کې د باغوان یمه، یو تخم د شجر یمه
خبر چې اوس په ځان یمه، په ځنګ کې د دلبر یمه

په ځنګ کې د دلبر یمه، وحدت زما په ځان کې دی
وحدت زما په ځان کې دی، کثرت زما په ځان کې دی

نفرت زما په ځان کې دی، الفت زما په ځان کې دی
دوزخ زما په ځان کې دی، جنت زما په ځان کې دی.

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

(۱) اتیوان: زموږ د لهجې ویو کی دی چې په دعو ماناو کارېږي؛ نابلد، نوی، ناحبره او ناپوه.

(۲)

پردې د نا پوهۍ لرم، تیارې د لویې لارې دي
حیلې او چلاکۍ لرم، لړمې دي ښامارې دي

تابیا چې قارونۍ لرم، لمبې راته بیدارې دي
چاړې د ژبړبۍ لرم، د ورور په نوم تیارې دي

کړې د زړه پوړۍ لرم، کړې مې سمې چارې دي
لشې د ځانځانۍ لرم، کېسې زما بیمارې دي

کېسې مې چې بیمارې دي، علت زما په ځان کې دی
علت زما په ځان کې دی، قیمت زما په ځان کې دی

نفرت زما په ځان کې دی، الفت زما په ځان کې دی
دوزخ زما په ځان کې دی، جنت زما په ځان کې دی.

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

(۲)

نیشان مې شان په شان ګوره، مجنون یمه لیلا یمه
منصور د خپل دوران ګوره، صوفي یمه مُلا یمه

د راز عجیبه شان ګوره، چې حضر(ع) یم موسی(ع) یمه
میخوار و ساقیجان ګوره، مینا یمه، مینا یمه

ماښام د سحر ځان ګوره، چې نن پرون سبا یمه
دانا ساده نادان ګوره، هم دا یمه هم دا یمه

هم دا یمه هم دا یمه، نوعیت زما په ځان کې دی
نوعیت زما په ځان کې دی، فطرت زما په ځان کې دی

نفرت زما په ځان کې دی، الفت زما په ځان کې دی
دوزخ زما په ځان کې دی، جنت زما په ځان کې دی.

۱۳۸۴/۰۸/۱۱
د روژې مبارکې د برشمه،
حیدرآباد/ خوست.

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

نوی پاچا

پاچا راغی د "سرې آسپې" په ګډۍ کې
ځان يې پټ دی د پرديو په شړۍ کې
خپل يې پلي خو سپاره يې ټول پردي دي
په لښکر کې يې څه ښځې څه سړي دي
اعلانونه د انصاف د عدل کېږي
وايي هر څه به په ناف د عدل کېږي
پاچا راغی پر ګدۍ د پاچا کښيناست
ګدۍ څه چې پر پګړۍ د پاچا کښيناست
چې دربار يې دومره لږ څه برابر کړو
رادعوت يې ټول راعيت په يو خبر کړو
پاچا ونې لومړۍ وغوښتې دربار ته
مشرتوب چې خدای(ج) ورکړی و چنار ته
په دربار کې چنار پورته شو وينا کړي
چې خبر د قام په حال باندې پاچا کړي
لا تر اوسه چنار سپين نه و وهلی

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

پاچـا ووې چـې زه بـه يـم پوهېـدلى
مطلـب دا دى چې تـه غـوړ شـه زمـا وروره
او خبـــره ډېـــره نـــه اوږدوو نـــوره
مـوږ راوړى نـن پـه پـلان کـې زلميتـوب دى
وخـت راغلـى پـه تـا ډېـر د بوډاتـوب دى
زموږ کار دى چې نيالګي پـه کـار لګيا کړو
پـه کـار پـوى د کـار سـړي پـه کـار لګيـا کړو
د کيکـر پـه مشـرۍ کـې بـه او سـېږې
چـې پـه مينـه او پـه عـدل وپـوهېږې

☆ ☆ ☆

پـه دربـار کـې بيـا د ژويـو نوبـت راغـى
پـه دې ژويـو کـې پاچـا د قـوت راغـى
مشـري کـه لـه فطرتـه د زمـري وه
پاچـا پتـه لـه ګيـدړ سـره يـاري وه
د پاچـا امـر پـه دې ډول څرګنـد شـو
ګيـدړ سپين لباس پـه غاړه را څرګند شـو
مشـري شـوه د خپـل قـام د ده پـر غـاړه
د زمـري پـه ګېـډه سـپينه تـوره لاړه

☆ ☆ ☆

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

په دربار کې د مرغانو نوبت راغی
د شهباز وجود په رپ د الوت راغی
د ګوزار په اراده شو دا يې ووې
لړ په ځان شو اداره شو بيا يې ووې
وې يې دا څنګه پاچا و پاچاهي ده
عجيبه دموکراسي د پلوماسي ده
د تېوس په مشرۍ کې نه اوسېږم
زه شهباز يمه آزاد آزاد ګرځېږم
د شهباز پر دې خبره شور ماشور شو
د پاچا په مېلمنو باندې بل اور شو
پاچا غلې خوله نږدې کړه خپل وزير ته
وزير پور ته شولو لومې او زنځير ته
د پاچا په مېلمنو کې يو مېلمه و
ته به وايې د پاچا د کور کوربه و
له وزير نه يې هم لومه زنځير واخيست
له پاچا نه يې هم چل او تدبير واخيست
په خوږه خوږه شهباز ته ورنږدې شو
په پلمه پلمه شهباز ته ورنږدې شو

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

په تېپوس باندې يې عزم وکړو چې زر شه
ته مې دوست ته مې ملګرى د هنر شه
د شهباز وزر يې ژر په لومه بند کړل
د تېپوس ياران يې غړي د خپل ګوند کړل

☆ ☆ ☆

پاچا راغى د "سرې آسپې" په ګډۍ کې
ځان يې پټ دى د پرديو په شړۍ کې
خپل يې پلي خو سپاره يې ټول پردي دي
په لښکر کې يې څه ښځې څه سړي دي
نه پوهېږم چې دا څه ډول پاچا دى؟
کار د چا وطن د چا او واک د چا دى!

چې دنيا يې لېونۍ ده

(۱)

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

چې دنیا یې لېونۍ ده
تقضا د زندګۍ ده
په بدل کې د خوارۍ ده
یا پلو دی یا ډوډۍ ده
نه چې حوره ښاپېرۍ ده.

(۲)

چا ته لومه شي لېندۍ شي
چا ته ورکه درخانۍ شي
چا ته ګرانه ناوکۍ شي
چا ته غرد شیرینۍ شي
د چا بنده په غرۍ ده.

(۳)

څوک په بڼه د خپل نفس کړي
څوک په بڼه د هوس کړي
څوک بهر له "مخمس "[۱] کړي
څوک دننه په قفس کړي
په چا ګرانه ترخدایۍ ده.

۱۳۸۴/۰۹/۰۷

(۱) د سپېڅلي اسلام پنځو بنسټونو ته اشاره ده.

ګني نشته سپین او تور

(۱)

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د چــا ژونــد لکــه ډبــین
د چــا ژونــد لکــه ګنــډ پر
د چــا ژونــد لکــه رڼــا
د چـا ژونـد د شـپې پـه څېـر
ژونــد د هــر ســړي جــدا
رنګ په رنګ او څېر پـه څېر.

(۲)

څـوک همـت کـوي څـوک نـه
څوک مېړې شي څوک خرړې
څـوک د کـور څـوک د بېـديا
څـوک شـي ښـځه څـوک سړې
څــوک زړګــې لــري دريــاب
څــوک زړګــې لــري ګــړې.

(۳)

څــوک لګيــا پــه محبــت
څــوک لګيــا پــه اخ وډب

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

څوک بنده وي د پيسو
څوک بنده وي د خپل رب
څوک بربنډ لکه څاروی
څوک انسان وي مودب

(۴)

څوک ناري کړي له مستۍ
څوک ژړا کوي اخ اخ
څوک ځلا کړي لکه لمر
څوک شرمېږي په خپل مخ
څوک روان دی تر جنت
څوک روان دی تر دوزخ

(۵)

څوک چې نهويني خپل يار
بل به څوک وي لا غريب
که مانا ده د جنت
خو وصال دی د حبيب

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

که مانا ده د دوزخ
خو قربت دی د رقیب

(۲)

دا خطا د مورو پلار
چې انسان شي دوزخي
دا رښا د مورو پلار
چې انسان شي جنتي
ګني نشته سپین او تور
ټول پیدا یو و ملکوتي.

۱۳۸۴/۰۹/۲۱
حیدرآباد

که مې زړه له چا نه ښه شي

(۱)

ما وې څنګه به دې خپل کړم
چې په مینه دې زه ښکل کړم

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

يو دې زړه ته رانېږدې کړم
بل دې سترګو ته کجل کړم

ستا له مخه وربېدلې
د نړۍ ښکلا غزل کړم

ته په مينه راته موسې
زه دې سترګو ته کتل کړم

چې نړۍ رڼا رڼا شي
چې د مخ څراغ دې بل کړم

وې يې ډېر ښه دا به وشي!
ما وې کله به دا وشي؟

(۲)

ما وې زه درپسې راغلم
په مزله درپسې راغلم

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

تــه مــې وينــې لـلــه وينــې
چــې لــه زړه درپســې راغلــم

کــړه پــه ستــرګو مــې تــه پــورې
چــې رانجــه درپســې راغلــم

پــه بېـدیا کــې رانــه ورک شــوې
تــر کالــه درپســې راغلــم

دا پوښــــتنه مګـــر وکـــړه
چــې پــه څــه درپســې راغلــم

وې یــې ډېــر ښــه دا بــه وشــي !
مــا وې کلــه بــه دا وشــي؟

(۳)

مـا وې سـر مـې لـه تـا جـار شـه
هــر نظــر مــې لــه تــا جــار شــه

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

سر تر پایه زه د ستا یم
زړه ځیگر مې له تا جار شه

مابنامی مې له تا جار کړې
مازدیگر مې له تا جار شه

ډکه شپه له ستورو ډکه
سپین سحر مې له تا جار شه

ما وې تا چې پکې ستایم
دا هنر مې له تا جار شه

وې یې ډېر بنه دا به وشي!
ما وې کله به دا وشي؟

(۴)

ما وې ځان مې درته راوړ
ډک جهان مې درته راوړ

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ستا د يو نظر په بيه
سر سامان مې درته راوړ

تا له ګرانه راته ويلي
په تا ګران مې درته راوړ

که مې ګل کړي ارمانونه
داغستان مې درته راوړ

ته مضمون د مينې راکړه
چې عنوان مې درته راوړ

وې يې ډېر ښه دا به وشي!
ما وې کله به دا وشي؟

وې يې هله به دا وشي!
که مې زړه له چا نه ښه شي؟

۱۳۸۴/۰۹/۲۳
حيدرآباد

ښامار د جينۍ پلار

لا ماشومه ده وړه ده
لا سپېڅلې پرېښته ده

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

اوس روانــــه ده دوزح تــــه
څـه چـاره يـې نيشـتـه مـخ تـه
اوس کېنـــــي د اور د پاســـه
د ظـــالم بابـــا لـــه لاســه
پــلار يــې زوی د کاکـا مــړ کـړو
بيـا يـې ځـان جرګـې تـه پـړ کـړو
لـــور وړه يـــې د تـــره زوی تـــه
ګـــوره ورکـــړه هغـــې لـــوی تـــه
بـــل يـــې څـــو لاکـــه کلـــداري
پـــه دريـــم ورځ تيـــاري
د ســـرو وينـــو پـــه بـــدل کـــې
تـــره تـــه ورکـــړې پـــه اول کـــې
اوس د ورا نوبـــت رالنـــډ شـــو
پـــه جينـــۍ قيامـــت رالنـــډ شـــو

د نکريـــزو شـــپه بېګـــا تـــه
ســـره ډولـــۍ بـــه وي ســـبا تـــه
ورځ چـې تېـره شـوه مابنـام شـو
د وړې جينــــۍ ناکـــام شـــو
چـــې همزولـــې يـــې وړې وي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

له ماښامه بعد ویدې وې
پرې راتلې ولې مشرانې
مړې مړې اوښکې ترې روانې
چا یې زلفې سمولې
چا نکریزې لګولې
خوب پرې راغی په سنګارکې
شوه ویده په دغه چارکې
چې سبا شو مور له خوابه
رابیداره کړه بې تابه
خو چې مخ ته یې ورپام شو
داغ یې سور په مخ ترپام شو
مور یې ښه شوه ورته حیره
عجیبه شوه ورته حیره

چې د شپې وه ژړېدلې
نیمه ویښه خوبولې
په نکریزو سوک لړلی
دې په سترګو کې وهلی
د نکریزو رنګ پرې ښخ و

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ته وا وينې د دې مح و
ما سپېښين چې ډولۍ راغله
تبه سره په جينۍ راغله
ډولۍ نه وه بس ښامارو
دا ښامار د جينۍ پلار و
اوس نو وير کوي په زړه کې
ځي د لوی ښامار په خوله کې
د دوزخ د لمبو کور ته
ژوندۍ د رومي جينۍ گور ته.

۱۳۸۴/۱۰/۰۳

خو چې نه ور کېږي څه دي؟

ونې اور وا خلي لمبې شي
څه لوگی شي څه ايرې شي
ايرې باد يوسي ذرې شي
او به گرمې شي تودې شي
د گازونو لارې دوې شي

☆ ☆ ☆

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

تیـره ماتـه پـه حتـک شـي
که ثوک لشکي ورته ثک شي
نو پـه خپله بـه هـک پـک شي
پای بـه هـر څـه هـر څـه ورک شي
نـه بـه پـاتې د چـا شـک شـي

☆ ☆ ☆

خـو چـې نـه ورکېـږي څـه دي؟
د گلرنگـو گـل کاتـه دي !
زه او تـه دي بـد او ښـه دي !
دا روحونـه دي کـه څـه دي !
چـې پـه نـام بانـدې د زړه دي !

حیدرآباد ـ ۱۳۸۴/۱۰/۰۷

پیـ خوله ماشوم
او
توره چورلکه

یـوه شـپه چـې دوې بجـې وې
د تـول کلـي ډ بـوې مـړې وې
د سـخت اوړي پـه موسـم کـې
زمـوږ کلـي او پـه چـم کـې

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

یو د پی ځولۍ ماشومو
د تمام جهان مفهومو
له ادې سره په ځنګ کې
ویده پروت و په فلنګ کې
په انګړ کې یې فلنګ و
نه خطر و او نه جنګ و
یو ناڅاپه غورا لاړه
ته وا لاړه د نیا لاړه
د ماشوم چیغار شو پورته
په ژړا ژړا شو مورته

موریې ونیوله کلکه
پاس پر کور یې وه چورلکه
وه چورلکه دومره ټیټه
چې ویشتی شوله په لیټه[1]
موریې ژر شوله بېداره
د ماشوم له ډېر چیغاره
په چیغار چیغار سبا شو
په چیغار بېرته بېګا شو

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

پــلا ریـــې لاړلـــو مـــلا تـــه
دم یـــې راوړلـــو بېگـــا تـــه
مـــور یـــې دم کـــړو ور پـــه غـــاړه
پـــه ورو ورو یـــــې ژړا لاړه
پـــه سـلگو سـلگو سـهار شـو
د ماشـــوم زړگـــی قـــرار شـــو
یـــوه ورځ شـوله دوې شـپې شـوې
پـــر ماشـوم ډېـرې ترخـې شـوې

(۱) لیتهه: زموږ په لهجه کې لوټې ته وایي.

هـــر یـــو سـات مـو دی پـه غـم کـې
داسـې حـال مـو دی پـه چـم کـې
چـــې تـــو یېږي وینـــه ډېـــره
لـــه هـــر چـــا ده مینـــه هېـــره
رب دې خیر کـړي نـور بـه څـه شـي
د ســاده بـــه زړه اوبـــه شـــي.

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

۱۳۸۴/۱۰/۱۱
حیدرآباد

Downloaded from:
Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ځوک ددې ټکو شاعر شو؟

تا ته وګورم یو درد مې، په زړګي کې راپیدا شي
د لنډۍ پشانې فرد مې، په زړګي کې راپیدا شي

په وجود کې زما خپور شي، لکه وینه لکه مینه
زلزله راباندې راشي، سر تر پای مې خوځوینه

بې خبره قلم واخلم، د کاغذ پر سپینه ځمکه
کروندې د ټکو وکړم، ستوري راشي له فلکه

ددې ځمکې او سیدونکي، ښکلي ښکلي خلک راشي
ددې پیښې ننداري ته، ډېر ښاغلي خلک راشي

ته یې پټ په زړه کې کښېنې، دوی زما په ننداره شي
چې زما په ننداره شي، دوی په خپله ننداره شي

او س کوم درنه جانانه، دا ساده غوندې پوښتنه!
زه په دې کې یم حیرانه، چې له چا وکړم مننه؟

چې د ژوند په دې شېبه کې، څوک د دې ټکو شاعر شو؟
چې د ژوند په دې شېبه کې، څوک د دې ټکو ماهر شو؟

"سعود سید شاه" ته

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

زما وجود او زما ځان سعوده
دومره په بره رانه مه ځه کنه
ستا په سندرو کې مې ته ولیدې
کوم خبره رانه مه ځه کنه

☆ ☆ ☆

تا د "حمزه" وینا ته غوږ ایښی دی
ځکه د لمر په مانا ښه پوهېږې
ته د خوشال غونډې له قامه خبر
د لروبر په مانا ښه پوهېږې

☆ ☆ ☆

ته که په ښار کې بې کچکوله اوسې
خو د "رحمان" په ملنګۍ کې غرقاب
ته لېونتوب د لېونیو لرې
ته د "غني" غونډې خانۍ کې غرقاب

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ته که د رنګ و نور حبرې کوې
ته د رنګونو مانا ښه پېژنې
ته امکاناتو پسې نه ګرځې بس
د امکاناتو دنیا ښه پېږنې

☆ ☆ ☆

ته د جانان خوا ته نېږدې ور درومې
ته آزادي له خپل وجوده غواړې
رقیب غماز دې پېژندلی دی خو
تل به طاقت له خپل معبوده غواړې

۱۳۸۵/۰۱/۱۲
حیدرآباد

انساني قرباني

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د جلیس په نوم سړی و په یو وخت کې
ډېر سخي او مېړنی و په یو وخت کې
د اوو زمنو پلار و مهربانه
ستر تاجر او ستر مالدار و مهربانه
څوک چې خدای(ج) ته ورنږدې وي او نېکان وي
را روانه پرې لړۍ د امتحان وي

☆ ☆ ☆

د څلورو پرېښتو نه په اسمان کې
جبرائیل(ع) و مکائیل(ع) شوې په بیان کې
مکائیل(ع) پوښتنه وکړله نادره
او ځواب یې ترې نه وغوښت په ظاهره
د انسان تپوس یې وکړو په دې شان ته
جبرائیل(ع) یې غوږ نیولی و بیان ته

☆ ☆ ☆

مکائیل(ع) وې چې په ځمکه کې انسان دی
نه پوهېږم چې بخیل که مهربان دی؟

زه خو وایم چې بخیل بخیل بخیل دی!
نه مې یار نه مې ملگری نه خلیل دی!

Downloaded from: Aghalibrary.com

☆ ☆ ☆

Downloaded from: Aghalibrary.com

جبرائیل(ع) بیا ورته وې چې راشه کوره
چې دې څمکې ته ورکوز کړم زما وروره

بیا نو ځمکې ته راکوزې پرښتې شوې
او زموږ په څېر یې هوبهو څېرې شوې
جبرائیل(ع) د مسافر په نوم روان شو
د بیمار او د ضعیف انسان په شان شو
مکائیل(ع) ورته طبیب شو په یو ښار کې
د طبیب پشانې ناست په انتظار کې
بل طبیب په دغه ښار کې چېرته نه و
د بیمار په انتظار کې چېرته نه و

☆ ☆ ☆

جبرائیل(ع) چې د یو کلي په جومات کې
هلته ناست وو ډېر ښاغلي په جومات کې
د وجود د بیمارۍ شکایت وکړ
بیا یې جوخت د غریبۍ شکایت وکړ

ځان یې دوی ته مسافر ورمعرفي کړو
هر یو خوی یې د بیمار غوندې سړي کړو
په جومات کې خلک واړه پرې خپه شول

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

مهربانـــه عجیبـــه شـــول، عجیبـــه شـــول
ښـــې پرېمـــانې اشـــرفۍ یـــې ورتـــه راوړې
پـــه بخښـــنه پـــه ډالـــۍ یـــې ورتـــه راوړې
مســـافر لـــه اشـــرفیو نـــه منکـــر شـــو
لـــه بخشـــش او لـــه ډالیـــو نـــه منکـــر شـــو
ده غوښـــتنه د طبیـــب کـــړه چـــې مـــا بـــوځئ
او کېســـه یـــې پـــه ترتیـــب کـــړه چـــې مـــا بـــوځئ
ده پـــه ښـــار کـــې ورتـــه نـــوی طبیـــب وښـــود
د مـــــرض لپـــاره روی[1] طبیـــــب وښـــــود
کلیـــوال بـــې حـــده خـــوښ پـــه دې طبیـــب شـــول
ډېـــر منـــونکي د رحمـــان او د حبیـــب شـــول

مکائیـــل(ع) پـــه انتظـــار کـــې ورتـــه ناســـت و
د طبیـــب پـــه نـــوم پـــه ښـــار کـــې ورتـــه ناســـت و

☆ ☆ ☆

(۱) روی: حریص، بد، سخت.

کلیوالـــو بېمـــار ورو ســـتو طبیـــب تـــه
ټـــول حیـــران وو د بېمـــار غریـــب نصـــیب تـــه
چـــې طبیـــب ورتـــه عـــلاج پـــه مینـــه وښـــود
خـــو عـــلاج یـــې د انســـان پـــه وینـــه وښـــود

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

وې د داسې هلک حون ورته پکار دی
چې د شپږو ورونو غم پر ده امبار دی
وې يې لاړ شئ دا ماشوم به ورته مړ کړئ
په سرو وينو يې بيمار واړه ککړ کړئ
په چاره به يې غړۍ کړئ ورته غوڅه
خو چاره به نښه تېره وي نه چې پڅه
او ماشوم به د بابا په لاس مړ کېږي
هسې نه چې د بل چا په لاس مړ کېږي
له دې پرته که څه کېږي ښه خبر شئ
ستاسې کار به نه جوړېږي ښه خبر شئ

کلبوال په دې ماشوم پسې روان شول
ګرځي ګرځي په پوښتنه په ګريان شول
له هر چا نه يې تپوس په لار کولو
يو سړي ورته په ښار کې وښودلو

وې يې ورشئ د اوو زمنو پلار دی
د جليس په نوم ياديږي لوی مالدار دی
خو دا شپږ زمن يې پرلپسې مړه دي
نه پوهېږم چې مړه شوي ترې په څه دي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د قاسم په نوم بچی دی یو ورپاتې
په گلونو کې ببری دی یو ورپاتې

کلېوال په منډه ورغلل مالدار ته
د زوی مړي غمځپلي غریب پلار ته
سر تر پایه یې کیسه ورته بیان کړه
او نسخه یې د طبیب ورته عیان کړه
په ورو، ورو اوښکې روانې له جلیس شوې
په ژړا کې کیسې ورانې له جلیس شوې
بیا یې وروسته ورته ووې چې سهي ده
خو رضا مې د قاسم پکې شرطي ده
بله دا چې د قاسم یوه مورکۍ ده
د زمنو له غمونو لېونۍ ده

د دوی دواړو رضاتوب پکې ضرور دی
ما په سترگو دغه سوال درته منظور دی

☆ ☆ ☆

کلېوالو چې قاسم کله خبر کړو
عجیبه وه قاسم واک ورلره ورکړو

☆ ☆ ☆

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

بیا یې مور په دې دېسه ډېره حبره
چې توته به دې بېلېږي له ځېګره
مور غریبه یې په دې باندې رضا شوه
دغه پېښه هم ورپېښه له قضا شوه

☆ ☆ ☆

د جلیس دغه اووم وړوکی زوی و
اوس یې خدای(ج) ورځنې اخلي په دې پوی و
مکائیل(ع) مهرباني د انسان ګوري
په انسان کې قرباني د انسان ګوري

☆ ☆ ☆

جبرائیل(ع) چې اوس په شکل د بیمار دی
د هلک وینې ته ناست په انتظار دی

☆ ☆ ☆

کلیوالو چاره راوړله مالدار ته
چې غوړې د زوی ورغوځه کړې سهار ته
بیا جلیس غوړې ورغوځه د خپل زوی کړه
په کاسه کې یې سره وینه ورته توی کړه
مسافر ته یې کاسه کړله ورو وړاندې
سره د وینو یې تحفه کړله ورو وړاندې

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

مسافر دعه کاسه کړله قبوله
سره د وینو یې تحفه کړله قبوله
په مننه خوشالۍ تري نه رخصت شو
د جلیس مقام د خدای(ج) په نزد اوچت شو

امتحان په امتحان کې داسې راغی
نوی شان په نوي شان کې داسې راغی

☆ ☆ ☆

جبرائیل(ع) د مکائیل(ع) سره یو ځای شو
د طبیب په نوم خلیل سره یو ځای شو
د مرغانو په ښېر وختل اسمان ته
په زاریو دواړه کښېناستل سبحان ته

د جلیس په باب یې ښکلې دعا وکړه
دې ښاغلیو ښه ښاغلې دعا وکړه
خدای(ج) قبوله هم د دوی دغه دعا کړه
دروازه یې د نعمت وربانـدې وا کړه

☆ ☆ ☆

د جلیس په کور کې ویر لا د ماشوم و
څوک به څه وکړي تقدیر دا د ماشوم و

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

لا یــې مــړی هــد ېږې تــه نــه و وړی
خــو ترتیــب یــې د هــر څــه و ورتــه کــړی

امتحــان پــه امتحــان کــې داســې راغــی
نــوی شــان پــه نــوي شــان کــې داســې راغــی

☆ ☆ ☆

جبرائیــل(ع) و مکائیــل(ع) یــې در تــه راغلــل
د انســان پــه شــانې ببرتــه ور تــه راغلــل
غــږ یــې وکــړو چــې مــوږ وږي مســافر یــوو
د ډوډۍ پــه انتظــار کــې بــرادر یــوو

چــې جلــیس کلــه راووتــه بهــر تــه
مســـــافر وږي ولاړ وو د ده در تــــه
بیــا یــې دواړه لاســنیولي بوتلــل کــور تــه
غــږ یــې وکــړو د مــړ شــوي قاســم مــور تــه
وې ډوډۍ ورتــه تیــاره کــه پــه بیــړه
هلــه ژر شــه هــره چــاره کــه پــه بیــړه

☆ ☆ ☆

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

دسترخوان یې برابر کړو ښه په منډه
مسافرو ته جلیس په ویاله ټنډه
مسافر چې دسترخوان ته په کتو شول
یو و بل ته په کتو په موسېدو شول
مکائیل(ع) مهرباني د انسان ګوري
په انسان کې قرباني د انسان ګوري

☆ ☆ ☆

بیا یې غږ پر جلیس وکړلو چې راشه
خدای(ج) د ستا شو ته د خدای(ج) شوې په خندا شه
هله راشه چې ډوډۍ ته سره کښېنو
ځنګ په ځنګ چې خوشالۍ ته سره کښېنو

خو جلیس وې چې مې زړه نه ورته کېږي
او مړۍ مې په غړۍ کله تېرېږي
د قاسم په نوم بچی مې دی مړ شوی
په ګلونو کې ښېری مې دی مړ شوی
اخېري بچی مې دی و رانه مړ شو
زما روح زما زړګی و رانه مړ شو
شېبه وروسته جنازې ته روانېږو
ځوو په ګډه هدېرې ته روانېږو

☆ ☆ ☆

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

مسافرو بيان واورېد په عوږونو
لا يې خولې وهلې نه وې په شخوندونو
د جليس په کېسه پوی وو له اوله
خو کېسه يې تش له ده نه اورېدله
بيا يې غږ پر قاسم وکړلو چې را شه
راژوندی راته په حکم د الله شه

☆ ☆ ☆

د قاسم مړی ژوندی شو په فلنګ کې
په ډوډۍ ورسره کښېناستو په ځنګ کې

☆ ☆ ☆

د جليس له سترګو اوښکې شوې روانې
د قاسم په هر کلي کې شوې پرېمانې

☆ ☆ ☆

امتحان په امتحان کې داسې راغی
نوی شان په نوي شان کې داسې راغی

☆ ☆ ☆

د جليس هغه مړه شوي زمن څه وو !
د قاسم سره پوره اووه وو !

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

بس په حکم د الله(ج) سره ژوندي شول
بس په حکم د لله(ج) سره سړي شول
پرښتو په دسترخوان باندې راټول کړل
نوي ژوند په نوي شان باندې راټول کړل

مکائیل(ع) ته ورمالومه قرباني شوه
ورمالومه د انسان مهرباني شوه

☆ ☆ ☆

له جلیسه مسافرو روخصت واخیست
پرښتو په ښو خبرو روخصت واخیست

☆ ☆ ☆

پر ښو خلکو وي د خدای(ج) امتحانونه
ډېرو، ډېرو قربان کړي دي ځانونه
قرباني د ابراهیم(ع) راته یادېږي
اسماعیل(ع) مې هم په سترګو کې غړېږي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

په دې شانته مې اخير د دې بيان دی
انسانيت د سر په بيه هم ارزان دی.

۱۳۸۵/۰۵/۱۸
حیدرآباد

په نيمه شپه کې
د جانان سره
يو ځای شمه زه

زړګی ناولی کړي د غير فکر کولو باندې
هوا مرداره کړي د ساه په اخيستلو باندې
ستوري په کاڼو باندې ولي هم اېرې ورشيندي
فلک ته ګوري له نظره سرې لمبې ورشيندي
مينه تربته کړي د کرکې د خپسې په نوم
وېره خپره کړي د شيشکې د خپسې په نوم
ونې ارې کړي د لرګيو نه يې اور جوړوي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

چېرته چې امن وي په هغه ځای کې شور جوړوي
سیېڅلې خاوره یې د پښو لاندې هم ورکه ښکاري
ځمکه تر ډېره د مردارو اوبه ډکه ښکاري
په داسې وخت کې د جانان په لور مزل کومه
په داسې وخت کې د خپل ځان په لور مزل کومه
په نیمه شپه کې د جانان سره یو ځای شمه زه
په سپین سبا کې د خپل ځان سره یو ځای شمه زه.

۱۳۸۵/۰۸/۲۸

ځینې ملګري عجیبه کره کتنه کوي (۱)

(۱)

په لېوني مزاج راپورته شي شننه کوي
ځینې ملګري عجیبه کره کتنه کوي

لکه کارغه، د "غوښه" غړنه یې وېرېږمه ډېر
د کور پر سر مې راتېرېږي ځان ښودنه کوي

لا یې سینه رابانده یخه په ژوند یو نه ده
اوس مو د مړو نوبت راغلی مړوژنه کوي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د تورې عسې عوندې راشي په تياره، تياره ځې
په توره شپه کې د "خوشال" د هډ ويستنه کوي

نه مو غمخور شته نه مو کوم سړی پوښتنه کوي
ځينې ملګري عجيبه کره کتنه کوي.

(۱) : يو وخت د الفت مجلې په (تله) برخه کې دځينو ليکوالو هڅه دا وه، چې د خوشال بابا (رح) نسب مغل ثابت کړي او ځينو نورو يې بيا په ځواب کې د طنز په ډول د رحمان بابا (رح) نسب عرب ښودلو نو د هغو ليکنو له لوستو وروسته دا نظم ليکل شوی.

(۲)

قلم راواخلي پر کاغذ باندې ليکل شروع کړي
پر دغه توره د ليکوالو قتلول شروع کړي

د زهرو غشي د شربت په رنګ کې رنګ کړي ورته
د کاذبانو لېنده وکاږي ويشتل شروع کړي

د باباګانو شاعرانو له نسبه منکر
لکه لمانځه کې چې سندرې او غزل شروع کړي

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

په سپين لباس کې د تحقيق وي په تکذيب کې مصروف
لکـــه پــــردی مُـــلا پــــه ديـــن کـــې لاســـوهنه کـــوي

د خـــدای(ج) پـــه ورانـــدې ښـــه پـــوره ســـرغړونه کـــوي
ځينــــې ملکـــري عجيبـــه کـــره کتنـــه کـــوي.

(۳)

لـــه لـــرې لـــرې نـــه نقـــاد راپســـې کـــور تـــه راغـــی
لکـــه غمونـــه او فريـــاد راپســـې کـــور تـــه راغـــی

کـــه لـــه اســـمانه مرســـته راشـــي گنـــي نشـــته چـــاره
شـــيطان غمـــاز رقيـــب نابنـــاد راپســـې کـــور تـــه راغـــی

د خپلـــواکۍ فکـــر مـــو آن راتـــه پـــه ســـرکې وژنـــي
ســـالار د ظلـــم اســـتبداد راپســـې کـــور تـــه راغـــی

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

په حپل تحقیق سره یې حان ډېلو د نورو حساب
د بل په رنګ د بل په بڼه کې ښېړنه کوي

دغه مسرۍ ورته ساده له سوي زړه نه کوي
ځینې ملګري عجیبه کره کتنه کوي.

حیدرآباد/ خوست
۱۳۸۲/۰۲/۱۹

انسان
او
قانون

له اوله چې انسان دی پیدا شوی
له اوله په یو شان دی پیدا شوی
د انسان د شان لپاره په یو شان کې
د قانون تشه راغلې په انسان کې
د دې تشې ډکونه په اقرار شي
په اقرار شي په ګفتار او په کردار شي
په اقرار او په ګفتار کې بریالی دی

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

فرق یې نشته که څوک ښځه که سړی دی
خو ملامتی په کردار کې پاتې شوی
د ژوندون په دغه چار کې پاتې شوی
په دې لړ کې یو قانون د یو پاچاو
یو پاچا داسې پاچا چې د هر چاو
د انسان د ځناورو د پریانو
د اوبو و د هوا او د مرغانو

د هر چا حېصه مالومه په قانون کې
پابندي وربانډې نه وه په ژوندون کې
په هوا به تخت روان د دې پاچاو
که زمان و که مکان د دې پاچاو
په څه شان به له خپل ربه پوهېدلو
د هر څه سره په ژبه پوهېدلو
په خپل ځان یې هم قانون و پلی کړی
په دې شان یې ټول ژوندون و ښکلی کړی
د هر چا لاره مالومه په قانون کې
څه مشکل به چېرته نه و په ژوندون کې
په قانون کې د ښکاري سړي لپاره
وو راغلي، که کوله یې دا چاره

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د ښکاري په نوم جامې به يې په تن وي
د ښکارزنو علامې به يې په تن وي
په قانون کې وي د ښکار جامې مالومې
په يو رنګ د دغې کار جامې مالومې
چې ښکاري سړی ښاروېو ته معلوم وي
چې ښکاري سړی مرغيو ته معلوم وي

خو ښکاري به چې د ښکار جامو کې ووت
په خپل کار پسې د کار جامو کې ووت
تر ماښامه به يې لښکي ښکار و کړی
له ناکامه به يې لښکي ښکار و کړی
څه وخت وروسته يې د ښکار جامې کړې تويې
په دې شان يې د وقار جامې کړې تويې
پس له دې به په عادي جامو کې تللو
په تګې به يې پرېمانه ښکار کولو
خو په ښکار کې به يې هيڅ برکت نه و
په دا کار کې به يې هيڅ برکت نه و
انسانيت يې په دې کار سره معدوم شو
د فطرت د محکمې لخوا محکوم شو
که لږ فکر د انسان په اړه وکړې
او حساب يې د تاوان په اړه وکړې

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

په جنت کې چې ادم(ع) و خطا شوی
له قانونه ښه مخکم و خطا شوی
له قانونه چې آدم(ع) کله خطا شو
له آرامه له سکونه هم وریا شو.

۱۳۹۱/۰۱/۱۹
حیدرآباد

ولسمشر ته

زه ولس یم ته مو مشر د هېواد یې
زه په خدای(ج) خو ته په ما باندې آباد یې
ته که ښکلی یې خو ښکلی په ولس یې
گنې پرته له ولسه خو یو کس یې
ته که نه وې خو ولس به خامخا وي
چې مو مشر شي یو کس به خامخا وي
په ولس کې له ولسه ولسمشر
وي خبر له خپل ولسه ولسمشر
چې خبر وي له ولسه خو پاچا وي
په ولس کې له ولسه د هر چا وي
ته خبر یې او که نه یې راته وایه
که خبر یې نو خبر یې تر کوم ځایه
که خبر یې نو بیا ولې دا سې گونگ یې؟
د ولس له خدمتونو نه په ځنگ یې!

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

که خبر نه یې نو غوږ شه چې خبر شې
په خدمت کې د ولس به معتبر شې

په ولس دې ده وبا د لوږې ګډه
ته یې نه وینې؟ بلا د لوږې ګډه !
یو سړی چې یې بچی له لوږې خرخ کړو
په دې شان یې خپل زړګی له لوږې خرخ کړو
په ولس دې ناروغۍ دي ګډې شوې
څو بلاوې لېونۍ دي ګډې شوې
دا بلاوې زموږ لور ته هم راغلې
زموږ کلي زموږ کور ته هم راغلې
په هېواد کې چې علاج د بلا نه و
په سهي مانا کې جاج د بلا نه و
نو مجبور شولو چې لاړ شو پېښور ته
هلته کېنو یو ښاغلي شان ډاکټر ته
چې تر ګرمې پورې لاړو سراچه کې
زړه مې خړ شو له ګردو نه په سینه کې
بیا نو هلته فلنګ کوچ ته شوو ورپورته
د پولیسو قلنګ کوچ ته شوو ورپورته

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

شــو روان پــه کورکــورۍ خــو تــر کوهاټــه
پــه دُعــا او پــه زارۍ ځــو تــر کوهاټــه

لــه کوهاټــه چــې روان شــو نظــامپور تــه
د رنځونــو بــلا کلکــه شــوه رنځــور تــه
ځای پــه ځــای مــو پېســې ورکــړې هــر پټــک تــه
چــې مانښــام شــو نــږدې شــوې وو اټــک تــه
لــه اټکــه د نوښــار پــه لــور روان شــو
بــې حســابه پــه دې لاره کــې ســتومان شــو
ماخوســتن چــې پېښــور تــه شــو دننــه
پــه ځــان پــوی نــه شــو چــې چرتــه شــو دننــه
تــه خبــر یــې او کــه نــه یــې ولسمشــره؟
چــې تــه ویښ یــې کــه ویــده یــې ولسمشــره!
د خوشــال(رح) او د رحمــان بابــا(رح) پــه کــور کــې
لکــه مــړي د هنــدوانو پــه ســره اور کــې
پــټ پــه پټــه گرځېــدلو پېښــور کــې
ځــای پــر ځــای یــې شــو کولو پېښــور کــې.

۱۳۹۰/۱۰/۰۴
دوشنبه
حیات آباد کمپلېکس روغتون/ پېښور.

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

محمدولي جان مقبول مې د تنکۍ ځوانۍ وختونو ملګری و. ډېر دروند او د ځانګړي استعداد لرونکی ځوان، شاعر او د میرانشاه له ګورنمنټ های سکول څخه یې د برې سند ترلاسه کړی و.

شعر یې روماني خو یو نیم بیت یې حماسي رنګ هم لري. په اصل کې د پکتیا د سید کرم اوسیدونکی و. مګر لا ترا وسه د میرانشاه په درګې منډیې کې اوسېدل.

له بده مرغه د روژې مبارکې په نه ویشتمه د پلار له خولې خبر شوم چې مقبول سهار مهال په میرانشاه بازار کې د خپل دوکان دروازه خلاصوله خو دروازه شارټ یا بربښنا شوې وه نو دی یې ونیو او په همغه ځای کې یې ساه ورکړه، الله دې رحم وربا ندې وکړي، امین.

غم او درد یې لاندې مرثیه را باندې وویله.

مقبول ځوانیمرګ ته !

چې خبر شومه له پلاره په دې پېښه
زړه دې سم رانه بهر کړو د مرګ نېښه
یار مې ومړ د برېښنا له سخته برېښه
ته پرې ورشه د سبا باده الوېښه.

☆ ☆ ☆

له همزولو نه یې دنګه ځواني لاړه
په رنګونو کې او برنګه ځواني لاړه
توره سپینه غنمرنګه ځواني لاړه

☆ ☆ ☆

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

ډېر افسوس دی څنګه څواني لاړه.

د خوېونو له امله چې سلطان و
زماني ته د رڼو اوبو وجدان و
هم د کورو هم د کلي هم د ځان و
د ملګرو په ټولي کې به روان و.

☆ ☆ ☆

اوس به لرې له ملګرو نه ډېره وي
د ملګرو اند ښنه به ورسره وي
څوک به څه وکړي چې وخت د چا پوره وي
خدای(ج) دې وکړي چې د خولې خوند يې بوره وي.

☆ ☆ ☆

تېرېدنه له نړۍ نه يو معمول دی
څوک به پاتې شي؟ چې تلی ترې رسول(ص) دی
مرګ راغلی په دنيا کې خود شمول دی
بريالی به هغه څوک وي چې مقبول دی.

۱۳۹۱/۰۵/۲۷
نه ويشتمه روژه/ خوست ښار

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

هر وخت د کلي ننداره کومه

د کلي خلک مې پوښنه کوي
وايي چې کوم طرف ته تلی سړی
زموږ له لارې نه بې لارې دی اوس
زموږ د کلي دا ښاغلی سړی

☆ ☆ ☆

د کلي خلک مې پوښتنه کوي
وايي چې څه شو دا په کومه لاړو
معلومه لاره يې راپرېښوده
په تپه توره نامعلومه لاړو

☆ ☆ ☆

د کلي خلک مې پوښتنه کوي
وايي چې څنګه د پردو شو رانه
زموږ کيسې يې هېرې کړې دي اوس
د نورو نورو په کيسو شو رانه

☆ ☆ ☆

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د کلـــي خلـــک مـــې پوښـــتنه کـــوي
پوښـــتنه ښـــه ده چــې ثـــواب دی پکـــې
خـــو زه پـــه دې کلـــي کـــې څـــه وکړمـــه
چې ژونـــد کـــول گـــوره غـــذاب دی پکـــې

☆ ☆ ☆

د کلـــي خلـــک مـــې پوښـــتنه کـــوي
خـــو تـــه خبـــر يـــې چـــې دا ښـــکلی کلـــی
پـــه کومـــه لاره چـــې مزلونـــه کـــوي
پـــه کومـــه لاره چـــې وتلـــی کلـــی

☆ ☆ ☆

پـــه دغـــه لاره يـــې ازغـــي کرلـــي
پـــه دغـــه لاره کـــې بمونـــه ښـــخ دي
پـــه دغـــه لاره کـــې ښيښـــې ښـــيندلې
پـــه دغـــه لاره کـــې ســـرونه ښـــخ دي

☆ ☆ ☆

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

په دعه لاره کې ابلیس ولاړ دی
په دغه لاره کې لښکرې د ده
په دغه لاره کې نیستې ولاړه
په دغه لاره کې کوډگرې د ده

☆ ☆ ☆

په دغه لاره کې رنځونه د زړه
یا به کینه یا به ریا وي د چا
یا په گمان او یا په بخل ککړ
خو داسې نه چې ملریا وي د چا

☆ ☆ ☆

په دغه لاره بلاگانې راځي
پر چا وي مېړه بن پاکستان لیکلی
پر چا ابساف په غتو غتو ټکو
تش پر تندي یې وي انسان لیکلی

☆ ☆ ☆

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

د کلي خلک مې پوښتنه کوي
وايي چې لرې له مورږ تلی تلی
په دغه چم کې دلته نشته سړی
له نرخ او کلي نه وتلی تلی

☆ ☆ ☆

د کلي خلکو ته به تلی ښکارم
خو زه د خړې غونډۍ سر کې ناست يم
هر وخت د کلي ننداره کومه
د لوړې لوړې غونډۍ سر کې ناست يم.

۱۳۹۱/۰۲/۰۱
کوچني اختر
حيدرآباد/ خوست

عقيده

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

وهابي:

بې لـه دې چې محمد^(ص) د خدای^(ج) بنده دی
بـل يـو فکـر پـه دې برخـه کـې ګنـده دی

محمـد^(ص) چـې و ژونـدی خـو پیغمبـر و !
نورانیـت بـه پکـې څـه وي؟ چـې بشـر و !

محمـد^(ص) راتـه راوړی یـو قـرآن دی
لـه دې پرتـه خـو زمـوږ پـه څېـر انسـان دی

شـرک روان پـر مقبـره د محمـد^(ص) دی
چـا جـوړ کـړی بـې جـوازه پـرې ګنبـد دی

بـل پـه دیـن کـې مـذاهبو تـه ځـای نـه شـته
واسطه هم بې لـه خدایـه د خدای^(ج) نـه شـته.

بریلي:

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

محمد(ص) چې زما روح دی زما ځان دی
محمد(ص) له خپله ځانه پر ما ګران دی

محمد(ص) په دې نړۍ کې هم ګرځېږي
د لمانځه په مخته صف کې حاضرېږي

محمد(ص) له پرېښتو نه چې بهتر دی
بیا خو خود په ګرځېدلو مقدر دی

محمد(ص) د خدای(ج) ولي د خدای(ج) نبي دی
محمد(ص) که په څېره کې د سړي دی

خو د خدای(ج) په عادتونو مهذب دی
محمد(ص) په حقیقت کې لکه رب دی.

صوفي:

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

محمد(ص) د خدای(ج) له نوره پیدا شوی
محمد(ص) د خدای(ج) په نور دی صفا شوی

محمد(ص) په حقیقت کې د خدای(ج) نور دی
خو تعریف د دغې تکي ډېر مستور دی

محمد(ص) خیرالبشر دی پیغمبر دی
محمد(ص) مې د زړه سر دی پیغمبر دی

محمد(ص) چې مقتدا دی د نبیانو
مجتبي دی مجتبي دی د ولیانو

امتي د محمد(ص)، بنده د حق یم
بس چې حق یمه خو حق یمه چې حق یم.

ولس:

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

نه مې پوهه نه مې عمل دومره ډېر دی
نه مې ذهن رسیدل زور په زېر دی

یو مې خدای(ج) یو مې کتاب یو مې رسول و
هر یو کار مې د مقبول نبي قبول و

خو د مصر وهابیانو وهابي کړم
د عراق صوفي په یو نظر صوفي کړم

بل د بریلي پاکستان په لاره لاړم
اوس په چیغو چیغو ژاړم لاره غواړم

نه د دین نه د دنیا نه د مولا شوم
یو صورت وم خو جدا جدا جدا شوم.

۱۳۹۲/۰۵/۱۳
۲۷پېشنمی
حیدرآباد

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com

Downloaded from: Aghalibrary.com
د پښتو کتابونو پر لیکه نړۍ

Get More e-books from www.Aghalibrary.com
Aghalibrary.com - Digital Library